

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 42

Ljubljana, četrtek 22. julija 1993

Cena 100 SIT

Leto III

1696.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju

Razglasjam zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993.

Št. 0100-93/93

Ljubljana, dne 17. julija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

o sodelovanju delavcev pri upravljanju

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa načine in pogoje za sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb, ne glede na obliko lastnine, in zadrug (v nadaljnjem besedilu: družba).

Pravico do sodelovanja pri upravljanju uresničujejo delavci po določbah tega zakona tudi v podjetjih, ki opravljajo gospodarske javne službe, v bankah in v zavarovalnicah, če ni s posebnim zakonom drugače določeno.

Pravico do sodelovanja pri upravljanju v zavodih uresničujejo delavci kot posamezniki po določbah tega zakona, kolektivno pa v skladu s posebnim zakonom.

2. člen

Sodelovanje delavcev pri upravljanju se uresničuje na naslednje načine:

- s pravico do pobude in s pravico do odgovora na to pobudo,
- s pravico do obveščенosti,
- s pravico dajanja mnenj in predlogov ter s pravico do odgovora nanje,
- z možnostjo ali obveznostjo skupnih posvetovanj z delodajalcem,
- s pravico soodločanja,
- s pravico zadržanja odločitev delodajalca.

3. člen

Pravice v zvezi s sodelovanjem delavcev pri upravljanju uresničujejo delavci kot posamezniki ali kolektivno preko:

- sveta delavcev ali delavskega zaupnika,
- zbora delavcev,
- predstavnikov delavcev v organih družbe.

4. člen

Delavci imajo pravico do individualnega in kolektivnega sodelovanja pri upravljanju, zlasti če gre za soodločanje oziroma vplivanje na vsebino in organizacijo dela ter na določitev in izvajanje aktivnosti, namenjenih izboljševanju delovnih razmer oziroma humanizaciji delovnega okolja in doseganju uspešnega poslovanja družbe.

5. člen

Poleg načinov sodelovanja delavcev pri upravljanju, določenih z 2. členom tega zakona, se lahko z dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem določijo tudi drugi načini sodelovanja delavcev pri upravljanju.

S pisnim dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem se podrobneje uredi uresničevanje pravic iz tega zakona ter druga vprašanja, za katera je s tem zakonom tako določeno, lahko pa se dogovori tudi več soupravljal-skih pravic delavcev, kot jih določa ta zakon.

Sklep o sklenitvi dogovora sprejme na strani delodajalca organ upravljanja.

Delodajalec mora dogovor javno objaviti na način, ki je v družbi običajen.

Z dogovorom iz tega člena se ne določajo pravice iz delovnega razmerja, plače in tisti pogoji dela, ki se skladno s predpisi urejajo s splošno veljavnimi kolektivnimi pogodbami.

Določbe dogovora med svetom delavcev in delodajalcem, ki niso v skladu s prejšnjim odstavkom, so nične.

6. člen

Dogovor iz prejšnjega člena se uporablja neposredno.

Dogovor izvršuje delodajalec, če v posameznih primerih ni določeno drugače.

Odstopanje delodajalca od zagotavljanja pravic, dogovorjenih z dogovorom, je možno samo s soglasjem sveta delavcev.

Svet delavcev se s postopki, ki odstopajo od sprejetega dogovora, ne sme vmešavati v upravljanje družbe.

7. člen

S pravico do sodelovanja delavcev pri upravljanju se ne posega v pravice in obveznosti sindikatov in združenj delodajalcev, da ščitijo interese svojih članov.

Svet delavcev se mora vzdržati kakršnihkoli oblik sindikalnega boja.

II. SVET DELAVCEV IN DELAVSKI ZAUPNIK

1. Oblikovanje, sestava, mandat in izvolitev sveta delavcev

8. člen

Delavci imajo pravico izvoliti svet delavcev v skladu s tem zakonom.

Svet delavcev se oblikuje, če je v družbi zaposlenih več kot 20 delavcev z aktivno volilno pravico.

9. člen

V družbi, v kateri je zaposlenih do 20 delavcev z aktivno volilno pravico, delavci sodelujejo pri upravljanju preko delavskega zaupnika.

Za izvolitev delavskega zaupnika se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na svet delavcev. Delavski zaupnik se s tajnim glasovanjem lahko izvoli tudi na zboru delavcev.

Delavskemu zaupniku se mora omogočiti način dela in zagotoviti pravice, ki se nanašajo na svet delavcev.

10. člen

Svet delavcev sestavlja naslednje število članov:

- v družbi z do 50 delavcev - trije člani;
- v družbi z več kot 50 do 100 delavcev - pet članov;
- v družbi z več kot 100 do 200 delavcev - sedem članov;
- v družbi z več kot 200 do 400 delavcev - devet članov;
- v družbi z več kot 400 do 600 delavcev - enajst članov;
- v družbi z več kot 600 do 1.000 delavcev - trinajst članov.

V družbi z več kot 1.000 delavcev se število članov sveta delavcev poveča za dva člana na vsakih dodatnih 1.000 delavcev.

Mandat članov sveta delavcev traja štiri leta. Člani so lahko ponovno izvoljeni.

Število članov sveta delavcev se v času mandatne dobe ne spremeni, ne glede na spremembo števila delavcev z aktivno volilno pravico v družbi.

11. člen

Svet delavcev preneha z delom, če se število delavcev z aktivno volilno pravico zmanjša pod število, določeno v 8. členu tega zakona, razen če ni v dogovoru drugače določeno.

12. člen

Pravico voliti predstavnike v svet delavcev imajo vsi delavci, ki delajo v družbi nepretrgoma najmanj šest mesecev (aktivna volilna pravica).

Direktor, delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ter prokuristi (v nadaljnjem besedilu: vodilno osebje) nimajo pravice voliti predstavnikov v svet delavcev.

Družinski člani vodilnega osebja nimajo pravice voliti predstavnikov v svet delavcev. Za družinske člane po tem zakonu se štejejo zakonec, otroci (zakonski ali nezakonski, posvojenci in pastorki), vnuki, starši (oče, mati, očim in mačeha), posvojitelji ter bratje in sestre.

13. člen

Pravico biti izvoljeni v svet delavcev imajo vsi delavci, ki imajo aktivno volilno pravico po tem zakonu in so zaposleni v družbi nepretrgoma najmanj 12 mesecev (pasivna volilna pravica).

14. člen

V novoustanovljeni družbi imajo aktivno in pasivno volilno pravico vsi delavci iz prvega odstavka 12. člena in iz 13. člena tega zakona, ne glede na dobo zaposlitve.

15. člen

Člani sveta delavcev se volijo s tajnim in neposrednim glasovanjem.

Vsak delavec ima en glas.

Delavci glasujejo osebno.

16. člen

Svet delavcev mora objaviti sklep o razpisu volitev največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe članov sveta delavcev.

V sklepu o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov sveta, ki se volijo. Število članov sveta, ki se volijo, se določi glede na število delavcev v družbi na dan sprejema sklepa o razpisu volitev.

S sklepom o razpisu volitev se imenuje tudi volilna komisija.

Sklep o razpisu volitev se mora na način, dostopen vsem delavcem, objaviti v družbi.

17. člen

V novoustanovljeni družbi lahko najmanj trije delavci ali v družbi zastopani reprezentativni sindikati skličejo zbor delavcev zaradi izvolitve sveta delavcev.

18. člen

V primeru iz prejšnjega člena se skliče zbor delavcev v delovnem času, v dogovoru z direktorjem družbe.

Na zboru delavcev se delavci z večino glasov delavcev z aktivno volilno pravico odločajo o oblikovanju sveta delavcev.

Ce je sprejeta odločitev o oblikovanju sveta delavcev, zbor delavcev imenuje volilno komisijo in določi dan volitev v svet delavcev.

Člane volilne komisije lahko predlaga vsak delavec in v družbi zastopani sindikati.

Izvoljeni so tisti kandidati za člane volilne komisije, ki dobijo največ glasov.

a) Volilni organi

19. člen

Postopek volitev in odpoklica članov sveta delavcev vodijo volilne komisije in volilni odbori (v nadaljnjem besedilu: volilni organi).

Volilne komisije se imenujejo za štiri leta, volilni odbori pa za vsake volitve članov sveta delavcev.

20. člen

Volilne organe sestavljajo predsednik in člani ter njihovi namestniki. Člani volilnih organov in njihovi namestniki so lahko le delavci, ki imajo aktivno volilno pravico.

Člani volilnih organov in njihovi namestniki ne morejo biti kandidati za člane sveta delavcev.

Članstvo v volilnih organih je prostovoljno. Pisni pristanek kandidata za člana volilnega organa je potrebno pridobiti pred sprejemom sklepa o razpisu volitev.

21. člen

Volilni organ je sklepčen, če sta navzoči dve tretjini članov volilnega organa oziroma namestniki tistih članov, ki so odsotni.

Ce tudi tako ni mogoče zagotoviti sklepčnosti volilnega organa, je volilni organ sklepčen, če so namesto odsotnih članov ali njihovih namestnikov navzoči namestniki prisotnih članov.

Predsednika volilne komisije lahko nadomešča samo njegov namestnik.

22. člen

Pri delu volilnih organov so lahko navzoči tudi predstavniki kandidatov za člane sveta delavcev in predstavniki sindikatov v družbi.

Predstavniki iz prejšnjega odstavka sam ne more biti kandidat za člana sveta delavcev.

23. člen

Volilno komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana ter njihovi namestniki.

24. člen

Volilna komisija:

- skrbi za zakonitost volitev članov sveta delavcev.
- ugotavlja, ali so predlogi kandidatov za člane sveta delavcev v skladu s tem zakonom in jih objavi.
- določa volišča.
- določa seznam volivcev za celotno družbo in za posamezna volišča.
- imenuje volilne odbore.
- ugotavlja rezultate izida glasovanja na voliščih in razglasa, kateri kandidati so izvoljeni v svet delavcev.
- vodi neposredno tehnično delo v zvezi z volitvami.
- opravlja druge naloge, ki jih določa ta zakon.

25. člen

Glasovanje na voliščih vodijo volilni odbori, ki skrbijo za pravilnost in tajnost glasovanja. Za vsako volišče se imenuje en volilni odbor.

Volilni odbor sestavljajo predsednik in parno število članov; vsak od njih ima namestnika.

26. člen

V družbi z do 50 delavci z aktivno volilno pravico ni potrebno imenovati namestnikov članov volilnih organov.

V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko naloge volilne komisije in volilnih odborov združijo in jih opravlja volilna komisija.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se sme glasovati le na enem volišču.

b) Kandidiranje članov sveta

27. člen

Pravico predlagati kandidate za člane sveta delavcev imajo:

- v družbi z več kot 20 do 50 delavci - najmanj trije delavci z aktivno volilno pravico;
- v družbi z več kot 50 do 300 delavci - najmanj desetina delavcev z aktivno volilno pravico;
- v družbi z nad 300 delavci - najmanj desetina delavcev z aktivno volilno pravico, vendar je v vsakem primeru veljaven predlog, ki ga poda najmanj 50 delavcev;
- vsak reprezentativni sindikat v družbi.

Predlogi kandidatov za člane sveta delavcev, ki se predložijo volilni komisiji, morajo biti pisni. Predlogom kandidatov za člane sveta delavcev iz prvih treh alinej prejšnjega odstavka je potrebno priložiti podpise delavcev, ki predlagajo kandidate za člane sveta delavcev.

Predlogu kandidatov za člane sveta delavcev morajo biti priložene pisne izjave kandidatov, da se s kandidaturo strinjajo.

28. člen

Svet delavcev lahko s poslovnikom določi, da se kandidati za člane sveta delavcev predlagajo in volijo ločeno za posamezne posebne skupine delavcev (ženske, invalidi, mladi delavci in podobno), za posamezne organizacijske enote oziroma dele delovnega procesa ter za dele družbe, ki so izven sedeža družbe.

29. člen

Predloge kandidatov za člane sveta delavcev je potrebno predložiti volilni komisiji v 21 dneh od objave sklepa o razpisu volitev.

30. člen

Ko volilna komisija prejme predloge kandidatov za člane sveta delavcev, v treh dneh preizkusi, če so pripravljeni v skladu s tem zakonom in če so bili pravočasno vloženi.

31. člen

Če volilna komisija ugotovi formalne pomanjkljivosti posameznih predlogov kandidatov za člane sveta delavcev, zahteva od predlagateljev, da jih v treh dneh odpravijo. Če so predlogi vloženi na podlagi zbranih podpisov, se zahteva javno objavi v družbi, rok za odpravo pomanjkljivosti pa začne teči z dnem javne objave.

Če volilna komisija ugotovi, da pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti ali ugotovi, da je predlog kandidatov za člane sveta delavcev vложен prepozno, predlog zavrne.

32. člen

Če je kandidatov za člane sveta delavcev manj, kot se jih voli, mora volilna komisija to takoj javno objaviti. Volilna komisija določi rok za prijavo dodatnih kandidatov za člane sveta delavcev, ki ne sme biti daljši od sedmih dni in začne teči z dnem javne objave.

Volilna komisija pomanjkljive in prepozne predloge kandidatov za člane sveta delavcev iz prejšnjega odstavka zavrne.

33. člen

V primerih iz drugega odstavka 31. člena in drugega odstavka 32. člena tega zakona odloča volilna komisija s sklepom, zoper katerega imajo predlagatelji in kandidati za člane sveta delavcev v osmih dneh od javne objave sklepa pravico do pritožbe na pristojno sodišče.

34. člen

Če predlogi kandidatov za člane sveta delavcev nimajo pomanjkljivosti oziroma so bile formalne pomanjkljivosti odpravljene, volilna komisija sprejme sklep o njihovi zakonitosti in jih objavi.

Sklep o zavrnitvi oziroma o ugotovitvi skladnosti z zakonom mora volilna komisija izdati najpozneje v treh dneh po tem, ko je bil predlog kandidatov za člane sveta delavcev vложен; če je bil predlog dan v dopolnitev, pa po preteku roka za dopolnitev.

Če tudi po preteku roka za dopolnitev predloga kandidatov za člane sveta delavcev oziroma roka za vložitev novih predlogov kandidatov za člane sveta delavcev ni vloženi najmanj toliko veljavnih predlogov, kot je vseh članov sveta delavcev, ki se volijo, se volitve ne morejo organizirati. V tem primeru se lahko volitve ponovno organizirajo šele po preteku treh mesecev.

Če kandidat za člana sveta delavcev odstopi od kandidature in vloženi predlogi kandidatov za člane sveta delavcev ni več toliko, kot je članov sveta delavcev, ki se volijo, se kandidacijski postopek za število manjšajočih članov sveta delavcev ponovi.

c) Volitve članov sveta delavcev

35. člen

Volilna komisija obvesti volivce o dnevu volitev in o njihovem volišču.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja.

36. člen

Volilni odbor lahko v soglasju z volilno komisijo določi, da volivci, ki so na dan volitev odsotni, volijo pred tem dnem.

Volilni odbor določi dan volitev iz prejšnjega odstavka.

O delu volilnega odbora pri glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

37. člen

Voli se z glasovnicami.

Na glasovnici se navedejo imena kandidatov za člane sveta delavcev po abecednem redu priimkov, z navedbo, za koliko kandidatov se glasuje.

38. člen

Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni tistih kandidatov za člane sveta delavcev, za katere se želi glasovati.

39. člen

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni.

Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov za člane sveta delavcev, kot jih je potrebno izvoliti.

40. člen

Ko poteče čas volitev, ki je določen, začne volilni odbor takoj šteti glasove.

O delu volilnega odbora se sestavi zapisnik, v katerega se vpiše:

- dan, čas in kraj volitev, sestava volilnega odbora ter imena oseb, navzočih v skladu z 22. členom tega zakona,
- koliko delavcev je imelo pravico voliti na volišču,
- število oddanih glasovnic,
- število neveljavnih glasovnic,
- koliko glasov je dobil posamezen kandidat.

V zapisnik se vpišejo tudi morebitne pripombe predstavnikov iz 22. člena tega zakona.

Zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani volilnega odbora, se najkasneje v 24 urah dostavi volilni komisiji, skupaj z volilnim gradivom.

41. člen

Volilna komisija ugotovi, koliko volivcev je imelo pravico voliti v družbi, koliko jih je volilo, koliko glasovnic je bilo neveljavnih in koliko glasov je dobil posamezni kandidat za člana sveta delavcev.

O delu volilne komisije se piše zapisnik, v katerega se vpišejo podatki iz prejšnjega člena, morebitne pripombe predstavnikov iz 22. člena tega zakona, pripombe članov volilne komisije ter osebni podatki izvoljenih kandidatov za člane sveta delavcev.

Zapisnik podpišejo vsi člani volilne komisije.

42. člen

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev z aktivno volilno pravico. Če se je volitev udeležila polovica ali manj kot polovica delavcev, je mogoče nove volitve izvesti šele po šestih mesecih.

Izvoljenih je toliko kandidatov za člane sveta delavcev, kot je članov sveta delavcev, in sicer tisti, ki so dobili največje število glasov. Če sta dva kandidata za člana sveta delavcev dobila enako število glasov, je izvoljen tisti, ki ima daljšo delovno dobo v družbi.

43. člen

Če volilna komisija razveljavi volitve zaradi nepravilnosti, se opravijo ponovne volitve v 60 dneh po pravnomočnosti sklepa volilne komisije o neveljavnosti volitev.

44. člen

V primerih iz prvega odstavka 42. člena in 43. člena tega zakona izda volilna komisija sklep o neveljavnosti volitev, zoper katerega je zagotovljena pravica do pritožbe v osmih dneh od dneva javne objave na pristojno sodišče.

45. člen

Volitve v svet delavcev se opravijo najmanj 15 dni pred iztekom mandatne dobe članov sveta delavcev.

Volilne rezultate ugotovi in razglasi volilna komisija najkasneje v petih dneh po izvedbi volitev.

Po en izvod zapisnika o delu volilne komisije se vroči organu upravljanja in direktorju družbe ter drugim predstavnikom iz 22. člena tega zakona.

Zapisnik se javno objavi tako, da je dostopen vsem delavcem v družbi.

Z razglasitvijo volilnih izidov se šteje svet delavcev za izvoljenega, pravice in obveznosti pa izvršuje od dneva, ko staremu svetu delavcev preneha mandat.

č) Prenehanje članstva v svetu delavcev

46. člen

Delavcu preneha članstvo v svetu delavcev, če:

- umre,
- mu preteče mandat,
- izgubi pravico biti voljen v svet delavcev,
- je odpoklican,
- odstopi,
- mu preneha delovno razmerje v družbi.

Odstop je veljaven, ko svet delavcev sprejme pisno izjavo delavca o odstopu.

47. člen

Če delavcu preneha članstvo v svetu delavcev, postane član sveta delavcev za preostanek mandatne dobe tisti kandidat za člana sveta delavcev, ki je med neizvoljenimi kandidati za člane sveta delavcev dobil največ glasov, vendar ne manj kot 5% glasov tistih, ki so glasovali. Če sta dva kandidata za člana sveta delavcev dobila enako število glasov, postane član sveta tisti, ki ima daljšo delovno dobo v družbi.

Če pred potekom mandatne dobe iz kakršnegakoli razloga preneha mandat več kot tretjini članov sveta delavcev in jih ni mogoče nadomestiti na način iz prejšnjega odstavka, se v 15 dneh od dneva ugotovitve o prenehanju mandata razpišejo nadomestne volitve.

48. člen

Postopek za odpoklic člana sveta delavcev se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10% delavcev z aktivno volilno pravico oziroma reprezentativnega sindikata v družbi, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral ta sindikat.

Če gre za odpoklic na podlagi zahteve delavcev, morajo biti zahtevi priloženi podpisi delavcev iz prejšnjega odstavka.

V zahtevi se navedejo razlogi za odpoklic.

Zahteva se pošlje volilni komisiji.

Volilna komisija v postopku za odpoklic člana sveta delavcev ne presoja razlogov za odpoklic.

49. člen

Če volilna komisija zahteve za odpoklic ne zavrne, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu člana sveta delavcev in določi dan glasovanja.

Za zavrnitev predloga za odpoklic člana sveta delavcev se smiselno uporabljajo določbe 30., 31., 33. in 34. člena tega zakona.

50. člen

Član sveta delavcev je odpoklican, če je za odpoklic glasovala večina delavcev, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja o odpoklicu.

51. člen

Za izvedbo glasovanja o odpoklicu še smiselno uporabljajo določbe tega zakona o volitvah članov sveta delavcev.

2. Varstvo volilne pravice in stroški volitev

52. člen

Volivcu morata biti zagotovljeni svoboda in tajnost volitev.

Nihče ne sme ovirati volitev članov sveta delavcev.

Volitve morajo biti organizirane tako, da se jih lahko udeležijo vsi delavci.

Delodajalec ne sme v zvezi z volitvami delavcem obljubiti kakršnihkoli koristi oziroma jim ne sme groziti z izgubo koristi in tako vplivati na glasovanje.

Delavci imajo pravico izraziti svoje mnenje o volitvah, volilnih organih in kandidatih za člane sveta delavcev in zato ne morejo biti disciplinsko odgovorni.

Nihče ne sme od delavca zahtevati, naj pove, kako je volil oziroma zakaj ni volil.

53. člen

V primeru bistvenih kršitev postopka volitev, ki so ali bi lahko vplivale na zakonitost in pravilnost volitev, predlagatelj in kandidati za člane sveta delavcev lahko zahtevajo v osmih dneh na pristojnem sodišču razveljavitev volitev.

Pristojno sodišče, je sodišče, pristojno po območju sedeža družbe.

54. člen

Nujne in potrebne stroške za tehnično izvedbo volitev krije družba.

Čas, porabljen za delo volilnih organov in volitve, se plača, kot da bi delavci delali.

Volitve se morajo izvesti v delovnem času tako, da je kar najmanj moten delovni proces.

3. Način dela sveta delavcev

55. člen

Prvo sejo novoizvoljenega sveta delavcev skliče predsednik volilne komisije, ki sejo vodi, dokler svet delavcev iz svoje sestave ne izvoli predsedujočega seje.

Svet delavcev izvoli predsednika in njegovega namestnika.

Predsednik zastopa in predstavlja svet delavcev.

Namestnik zastopa in predstavlja svet delavcev v odsotnosti predsednika.

56. člen

Člani sveta delavcev ne smejo biti ovirani oziroma jim ne sme biti onemogočeno opravljanje njihovih aktivnosti v svetu delavcev, kot tudi ne njihovo redno delo.

57. člen

Način dela sveta delavcev se uredi s poslovníkom.

S poslovníkom se uredijo zlasti naslednja vprašanja:

- način sklicevanja sej,
- sklepčnost,
- način sprejemanja odločitev,
- vodenje zapisnika,
- sodelovanje oseb iz 61. člena tega zakona,
- način konstituiranja odborov sveta delavcev.

58. člen

Svet delavcev lahko ustanovi odbore za obravnavo posameznih vprašanj iz svoje pristojnosti.

Odbori sveta delavcev se lahko ustanovijo tudi za obravnavo tistih vprašanj, ki so pomembna za posebne skupine delavcev (ženske, invalidi, mladi delavci ipd.).

Svet delavcev lahko ustanovi odbore sveta delavcev tudi za posamezne organizacijske enote družbe oziroma dele delovnega procesa ter za dele družbe, ki so izven sedeža družbe (v nadaljnjem besedilu: dislocirane enote), če je v dislocirani enoti najmanj deset delavcev z aktivno volilno pravico.

59. člen

Pristojnosti odborov sveta delavcev določi svet delavcev s poslovníkom.

Največ tretjina odbora sveta delavcev je lahko sestavljena iz delavcev, ki niso člani sveta delavcev.

Organ upravljanja in direktorja družbe se obvesti o ustanovitvi odborov sveta delavcev, njihovi sestavi in pristojnostih.

60. člen

Odbori sveta delavcev obravnavajo vprašanja iz svoje pristojnosti in o svojih zaključkih ter predlogih obvestijo svet delavcev, ki o tem sprejme končno odločitev.

61. člen

Svet delavcev lahko na svoje seje povabi strokovnjake iz družbe ali izven nje, vodilno osebje, predstavnike reprezentativnih sindikatov in predstavnike združenj delodajalcev.

Osebam iz prejšnjega odstavka se pošlje gradivo in del zapisnika, ki se nanaša na njihovo prisotnost na seji sveta.

62. člen

Svet delavcev se praviloma sestaja v delovnem času, upošteva potrebe delovnega procesa. Družba mora zagotoviti članom sveta delavcev pravico do petih plačanih ur mesečno za udeležbo na sejah sveta delavcev.

Direktorju družbe je treba pravočasno sporočiti čas seje.

Če je seja izven delovnega časa, ker potrebe delovnega procesa ne dopuščajo drugače, se šteje ta čas za delovni čas in je plačan v okviru ur, določenih v prvem odstavku tega člena.

63. člen

Člani sveta delavcev imajo pravico do treh plačanih ur na mesec za posvetovanje z delavci in pravico do 40 plačanih ur na leto za izobraževanje, potrebno za učinkovito delo sveta delavcev.

Z dogovorom med delodajalcem in svetom delavcev se lahko določi večje število ur za delo članov sveta delavcev, daljša odsotnost z nadomestilom ali brez nadomestila plače zaradi izobraževanja, potrebnega za učinkovito delo sveta delavcev, večje število ur v okviru delovnega časa, namenjenih posvetovanju članov sveta delavcev z delavci, ter druge ugodnosti, povezane z delom sveta delavcev.

Družba mora zagotoviti članom sveta delavcev za čas posvetovanja enako plačo, kot če bi delali.

Čas in kraj posvetovanja se sporazumno določita med direktorjem in svetom delavcev, upošteva potrebe delovnega procesa.

64. člen

V družbi s 50 do 300 delavci se določi število članov sveta delavcev, ki opravljajo svojo funkcijo s polovičnim delovnim časom, in sicer:

- v družbi s 50 do 100 delavci - en član,

- v družbi s 100 do 300 delavci - dva člana.

V družbi z večjim številom delavcev se določi število članov sveta delavcev, ki opravljajo svojo funkcijo polno, in sicer:

- v družbi s 300 do 600 delavci - en član,
- v družbi s 600 do 1.000 delavci - dva člana,
- na vsakih dodatnih 600 zaposlenih pa še po en član.

Poklicni član sveta delavcev je upravičen do plače, ki ne sme biti nižja od plače, ki jo je prejemal pred izvolitvijo za člana sveta delavcev, ali do plače, ki jo prejema zaposleni v družbi z enako izobrazbo, če je ta zanj ugodnejša. Plača poklicnega člana sveta delavcev se valorizira z rastjo ostalih plač v družbi.

65. člen

Delodajalec krije nujne stroške za delo sveta delavcev, najmanj pa stroške potrebnih prostorov za seje, sprejem strank in delo poklicnih članov sveta delavcev, stroške materialnih sredstev, ki jih svet delavcev uporablja, in stroške administrativnega osebja za delo sveta delavcev.

Stroške oseb iz 61. člena tega zakona krije družba le, če je bilo tako predhodno dogovorjeno z delodajalcem in v obsegu, ki je bil dogovorjen, najmanj pa 50% povprečne plače mesečno na zaposlenega v družbi na vsakega člana sveta delavcev.

Z dogovorom med delodajalcem in svetom delavcev se lahko določi fiksni znesek sredstev za delo sveta v določenem časovnem obdobju.

Svet delavcev uporablja ta sredstva po lastni presoji, vendar le za financiranje svojega dela.

66. člen

Če svet delavcev in delodajalec ne dosežeta sporazuma glede vprašanj iz 63. in 65. člena tega zakona, lahko vsak od njiju zahteva, da o njih odloči arbitraž.

Arbitraž pri svoji odločitvi upošteva ekonomski položaj družbe in potrebe sveta delavcev.

67. člen

Člana sveta delavcev ni mogoče v času opravljanja njegove funkcije, če ravna v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami in dogovorom po tem zakonu, brez soglasja sveta delavcev:

- prerazporediti na drugo delovno mesto ali k drugemu delodajalcu,
- uvrstiti med presežke delavcev.

Članu sveta delavcev, ob pogojih iz prejšnjega odstavka, ni mogoče znižati plače, proti njemu začeti disciplinskega ali odškodninskega postopka ali ga kako drugače postavljati v manj ugoden oziroma podrejen položaj.

68. člen

Člani sveta delavcev in osebe iz 61. člena tega zakona morajo varovati poslovno skrivnost družbe.

III. ZBOR DELAVCEV DRUŽBE

69. člen

Svet delavcev ima pravico sklicati zbor delavcev, ki ga sestavljajo vsi zaposleni v družbi, razen vodilnega osebja. Možen je tudi sklic po posameznih organizacijskih enotah ali delih delovnega procesa v družbi.

Zbor delavcev dislocirane enote ima pravico sklicati tudi odbor sveta delavcev dislocirane enote.

Zbor delavcev ima pravico obravnavati vprašanja iz pristojnosti sveta delavcev oziroma njegovega odbora. Zbor delavcev ne more odločati o vprašanjih, ki so v pristojnosti sveta delavcev oziroma njegovega odbora.

70. člen

Svet delavcev oziroma odbor sveta delavcev lahko povabi na zbor delavcev osebe iz 61. člena tega zakona.

Direktorja družbe je potrebno obvestiti o sklicu zbora delavcev. Predstavniki družbe ima pravico sodelovati na zboru delavcev.

71. člen

Svet delavcev oziroma njegov odbor mora sklicati zbor delavcev, če tako zahteva direktor družbe, in uvrstiti na dnevni red vprašanja, ki jih direktor predlaga.

72. člen

Zbor delavcev se lahko skliče, upošteva potrebe delovnega procesa, enkrat letno med delovnim časom.

Zbor delavcev se praviloma skliče izven delovnega časa, razen če ni drugače dogovorjeno in v primeru iz prejšnjega člena.

Način sklica in delo zbora delavcev se podrobneje uredita s poslovnikom sveta delavcev.

IV. SVET DELAVCEV KAPITALSKO POVEZANIH DRUŽB

73. člen

Kapitalsko povezane družbe ustanovijo svet delavcev kapitalsko povezanih družb.

V svetu delavcev kapitalsko povezanih družb sodelujejo predstavniki vseh kapitalsko povezanih družb.

74. člen

Člane sveta delavcev kapitalsko povezanih družb imenujejo sveti delavcev kapitalsko povezanih družb, skupno število članov in število članov, ki jih imenuje svet delavcev posamezne družbe, pa določijo z dogovorom, skladno z velikostjo in številom članov sveta delavcev te družbe.

Člani sveta delavcev kapitalsko povezanih družb so lahko le člani svetov delavcev povezanih družb.

75. člen

Svet delavcev kapitalsko povezanih družb je pristojen za obravnavanje vprašanj, ki se nanašajo na delavce v vseh kapitalsko povezanih družbah. S sporazumom med sveti delavcev kapitalsko povezanih družb se lahko natančneje opredelijo pristojnosti sveta delavcev kapitalsko povezanih družb in vprašanja, ki sodijo v delovno področje sveta delavcev kapitalsko povezanih družb.

76. člen

Za način dela sveta delavcev kapitalsko povezanih družb se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o načinu dela sveta delavcev.

77. člen

Mandat članov sveta delavcev kapitalsko povezanih družb se veže na mandat v svetu delavcev družb, iz katerih so imenovani.

V. SODELOVANJE DELAVCEV V ORGANIH DRUŽBE

78. člen

Sodelovanje delavcev pri upravljanju v organih družbe se uresničuje preko predstavnikov delavcev v nadzornem svetu družbe oziroma v nadzornem odboru zadrage (v nadaljnjem besedilu: nadzorni svet), lahko pa tudi

preko predstavnika delavcev v upravi družbe (v nadaljnjem besedilu: delavski direktor).

79. člen

Število predstavnikov delavcev v nadzornem svetu se določi s statutom družbe, vendar ne more biti manjše od tretjine članov nadzornega sveta v družbi, kjer je zaposlenih do 1.000 delavcev, in ne manjše od polovice članov nadzornega sveta v družbi, kjer je zaposlenih več kot 1.000 delavcev.

Predstavnike delavcev, ki so člani nadzornega sveta, izvoli in odpokliče svet delavcev in s tem seznani skupščino družbe.

Način izvolitve in odpoklica članov nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev, se podrobneje določi s poslovnikom sveta delavcev.

80. člen

Člani nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev, zastopajo interese vseh delavcev v okviru pooblastil, ki jih ima nadzorni svet, v skladu s posebnim zakonom in statutom družbe.

81. člen

Družba, kjer je zaposlenih več kot 500 delavcev, ima delavskega direktorja, ki ga predlaga v upravo družbe svet delavcev.

V družbi, kjer je zaposlenih manjše število delavcev, se lahko imenuje delavskega direktorja, če je tako določeno z dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem.

82. člen

Delavskega direktorja kot člana uprave družbe imenuje organ lastnikov družbe, določen v skladu s posebnim zakonom.

Pristojni organ imenuje delavskega direktorja z večino glasov prisotnih članov.

83. člen

Če delavski direktor ni imenovan v skladu s prejšnjim členom, mora odbor skupščine v enem mesecu po glasovanju skupščine predlagati skupščini skupnega kandidata. Kandidat je imenovan za delavskega direktorja, če dobi večino glasov prisotnih članov skupščine.

Odbor skupščine iz prejšnjega odstavka je sestavljen iz predsednika skupščine ter enakega števila predstavnikov lastnikov, imenovanih izmed članov skupščine, in predstavnikov delavcev - članov sveta delavcev.

Če delavski direktor tudi v skladu s prvim odstavkom tega člena ni imenovan, lahko svet delavcev zahteva, da ga imenuje pristojno sodišče.

84. člen

V okviru splošnih pravic in obveznosti, ki pripadajo vsem članom uprave družbe v skladu s posebnim zakonom in statutom družbe, delavski direktor zastopa in predstavlja interese delavcev glede kadrovske in socialne vprašanja.

VI. SODELOVANJE DELAVCEV PRI UPRAVLJANJU DRUŽBE

85. člen

Sodelovanje delavcev pri upravljanju družbe se ureja tako, da so delavci:

- neposredno obveščeni in da lahko neposredno dajejo predloge in mnenja,
- obveščeni preko delavskega zaupnika ali sveta delavcev ter da preko njega dajejo predloge in mnenja,

zahtevajo skupno posvetovanje z delodajalcem, sodelujejo o posameznih, s tem zakonom določenih vprašanjih in zahtevajo zadržanje posameznih odločitev delodajalca do sprejema končne odločitve na pristojnem organu.

86. člen

Delodajalec in svet delavcev ali njegov odbor se sestajata na zahtevo delodajalca ali sveta delavcev. Praviloma enkrat mesečno se sestajata zaradi uresničevanja pravic in obveznosti, ki jih imata po tem zakonu.

87. člen

Svet delavcev ima predvsem naslednje pristojnosti:

- skrbi za to, da se izvajajo zakoni in drugi predpisi, sprejete kolektivne pogodbe ter doseženi dogovori med svetom delavcev in delodajalcem;
- predlaga ukrepe, ki so v korist delavcev;
- sprejema predloge in pobude delavcev in jih v primeru, da so upravičeni, upošteva pri dogovarjanju z delodajalcem;
- pomaga pri vključevanju v delo invalidom, starejšim in drugim delavcem, ki jim je zagotovljeno posebno varstvo.

88. člen

Delodajalec mora delavcu kot posamezniku omogočiti sodelovanje pri upravljanju.

Delavec kot posameznik ima pravico:

- do pobude in odgovorov na to pobudo, če se nanašajo na njegovo delovno mesto ali na njegovo delovno oziroma organizacijsko enoto,
- biti pravočasno obveščen o spremembah na svojem delovnem področju,
- povedati svoje mnenje o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na organizacijo njegovega delovnega mesta in delovni proces,
- zahtevati, da mu delodajalec oziroma od njega pooblaščen delavec pojasni vprašanja s področja plač in z drugih področij delovnih razmerij ter iz vsebine tega zakona.

Delodajalec mora odgovoriti na pobudo iz prve alinee ter na vprašanja iz četrte alinee prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh.

a) Obveščanje

89. člen

Delodajalec mora obveščati svet delavcev predvsem o vprašanjih, ki se nanašajo na:

- gospodarski položaj družbe,
- razvojne cilje družbe,
- stanje proizvodnje in prodaje,
- splošni gospodarski položaj panoge,
- spremembo dejavnosti,
- zmanjšanje gospodarske dejavnosti,
- spremembe v organizaciji proizvodnje,
- spremembe tehnologije,
- letni obračun in letno poročilo,
- druga vprašanja na podlagi medsebojnega dogovora iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

Na zahtevo sveta delavcev mora delodajalec omogočiti vpogled v dokumentacijo, ki je nujna za obveščenost o zadevah iz prejšnjega odstavka.

90. člen

Delodajalec mora o vprašanjih iz pete, šeste, sedme, osme in devete alinee prvega odstavka prejšnjega člena obveščati svet delavcev pred sprejemom dokončne odločitve.

b) Skupno posvetovanje**91. člen**

Delodajalec mora pred sprejemom obveščati svet delavcev in zahtevati skupno posvetovanje glede statusnih in kadrovskih vprašanj družbe.

Potrebne informacije mora delodajalec posredovati svetu delavcev najmanj 30 dni pred sprejemom odločitve, rok za predlagano skupno posvetovanje pa mora biti najmanj 15 dni pred sprejemom odločitev.

92. člen

Skupno posvetovanje med svetom delavcev in delodajalcem predstavlja dolžnost delodajalca, da seznani svet delavcev o predvidenih odločitvah glede statusnih in kadrovskih vprašanj, se z njim posvetuje in si prizadeva za uskladitev stališč.

93. člen

Za statusna vprašanja družbe iz prvega odstavka 91. člena tega zakona se štejejo:

- statusne spremembe,
- prodaja družbe ali njenega bistvenega dela,
- zaprtje družbe ali njenega bistvenega dela,
- bistvene spremembe lastništva.

94. člen

Za kadrovska vprašanja družbe iz prvega odstavka 91. člena tega zakona se štejejo:

- potrebe po novih delavcih (število in profili),
 - sistemizacija delovnih mest,
 - razporejanje večjega števila delavcev izven družbe,
 - razporejanje večjega števila delavcev iz kraja v kraj,
 - sprejemanje aktov s področja dodatnega pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja,
 - zmanjšanje števila delavcev,
 - sprejem splošnih pravil o disciplinski odgovornosti.
- Za večje število delavcev se šteje 10% vseh delavcev družbe.

c) Soodločanje**95. člen**

Delodajalec mora predložiti v soglasje svetu delavcev predloge odločitev v zvezi z:

- organizacijo in izvajanjem ukrepov varnosti pri delu, če gre za odločitve, ki niso predpisane z zakonom, drugimi predpisi ali dogovorjene s kolektivnimi pogodbami,
- določitvijo ukrepov za preprečevanje poškodb pri delu in obolenj v zvezi z delom, kot tudi za varstvo zdravja delavcev, če gre za odločitve, ki niso predpisane z zakonom, drugimi predpisi ali dogovorjene s kolektivnimi pogodbami,
- osnovami za odločanje o izrabi letnega dopusta in odločanje o drugih odsotnostih z dela,
- merili za ocenjevanje delovne uspešnosti delavcev,
- kriteriji za nagrajevanje inovacijske dejavnosti v družbi,
- razpolaganjem s stanovanjskim skladom, počitniškimi zmogljivostmi in drugimi objekti standarda delavcev,
- kriteriji za napredovanje delavcev.

Svet delavcev mora predloge iz prejšnjega odstavka obravnavati in se do njih opredeliti v osmih dneh od predložitve v soglasje.

Če se svet delavcev ne opredeli do predlogov v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da z njimi soglaša.

Soglasje, sprejeto na svetu delavcev in v pisni obliki podano delodajalcu k njegovemu predlogu, se šteje kot dogovor med svetom delavcev in delodajalcem.

96. člen

Delodajalec mora v osmih dneh pridobiti soglasje sveta delavcev tudi v primeru, če imajo odločitve iz pete do osme alinee prvega odstavka 89. člena tega zakona ter prve in druge alinee 93. člena tega zakona za posledico povečanje ali zmanjšanje števila delavcev, če gre za večje število delavcev, po predpisih o delovnih razmerjih.

Svet delavcev lahko zavrne soglasje iz prejšnjega odstavka samo v primeru, če predlog odločitev o zmanjšanju števila delavcev ne vsebuje predloga programa o razreševanju presežnih delavcev po predpisih o delovnih razmerjih, ali če razlogi za odločitev o zmanjšanju števila delavcev niso utemeljeni.

Če svet delavcev zavrne soglasje v nasprotju s prejšnjim odstavkom, ta zavrnitev nima učinka na pravilnost in zakonitost odločitve delodajalca.

97. člen

Delodajalec ne sme sprejeti odločitev, če je v osmih dneh svet delavcev zavrnil soglasje.

č) Pravica zadržanja odločitve delodajalca**98. člen**

Svet delavcev ima pravico s sklepom zadržati posamezne odločitve delodajalca in istočasno sprožiti postopek za razreševanje medsebojnega spora:

- če delodajalec o vprašanjih iz pete, šeste, sedme in osme alinee prvega odstavka 89. člena tega zakona predhodno ne obvešča sveta delavcev pred sprejemom dokončne odločitve - v osmih dneh od dneva, ko je bil obveščen o sprejemu odločitve delodajalca,
- če delodajalec ne seznani sveta delavcev, ne spoštuje rokov iz 91. člena tega zakona in ne zahteva skupnega posvetovanja s svetom delavcev glede statusnih in kadrovskih vprašanj iz 93. in 94. člena tega zakona - v osmih dneh od dneva, ko je bil obveščen o sprejemu odločitve delodajalca.

V primerih iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme izvršiti odločitve vse do dokončne odločitve pristojnega organa.

VII. RAZREŠEVANJE MEDSEBOJNIH SPOROV**99. člen**

Spore med svetom delavcev in delodajalcem razrešuje arbitraž.

Arbitraž je sestavljena iz enakega števila članov, imenovanih s strani sveta delavcev in delodajalca, ter enega nevtralnega predsedujočega, z imenovanjem katerega se strinjata obe strani.

100. člen

Z dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem se lahko v družbi ustanovi stalna arbitraž.

Če je v družbi ustanovljena stalna arbitraž, svet delavcev in delodajalec imenujeta listo arbitrov, ki sodelujejo v posameznih arbitražah. Vsakokrat, ko se sproži arbitražni postopek, imenujeta svet delavcev in delodajalec svoje arbitre s te liste.

Če je v družbi ustanovljena stalna arbitraž, mora dogovor med svetom delavcev in delodajalcem določati tudi število članov arbitraže, začetek arbitražnega postopka in postopek pred arbitražo.

101. člen

Minister, pristojen za delo, določi listo arbitrov na predlog reprezentativnih sindikatov in združenj delodajalcev.

Z liste arbitrov se imenujejo arbitri tedaj, ko v družbi ni ustanovljena stalna arbitraža.

102. člen

S predlogom o začetku arbitražnega postopka mora tisti, ki je sprožil postopek, imenovati tudi svojega arbitra. Če druga stran v 15 dneh po začetku postopka ne imenuje svojega arbitra, lahko predlagatelj zahteva, da arbitra postavi pristojno sodišče.

Arbitri, ki so jih imenovalе stranke, skupaj imenujejo predsednika arbitraže z liste arbitrov, s katere so bili sami imenovani. Če se o predsedniku ne morejo sporazumeti, lahko vsaka stranka predlaga pristojnemu sodišču, da imenuje predsednika arbitraže.

Pristojno sodišče imenuje arbitre oziroma predsednika arbitraže v primeru stalne arbitraže z liste, določene v družbi, sicer pa z liste arbitrov, ki jo je določil minister, pristojen za delo.

103. člen

Po opravljeni ustni obravnavi in izvedbi dokazov arbitraža odloča z večino glasov.

Predsednik arbitraže vodi obravnavo, posvetovanje in glasovanje. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolno proučijo. Predsednik arbitraže glasuje zadnji.

O obravnavi in glasovanju se vodi zapisnik. Zapisnik o glasovanju se zapečati in priloži zapisniku o ustni obravnavi.

O odločitvi izda arbitraža odločbo, ki mora biti pisna in podpisana s strani predsednika arbitraže.

Arbitražna odločba se vroči obema strankama.

104. člen

Arbitraža s svojo odločitvijo nadomesti dogovor med svetom delavcev in delodajalcem.

Odločba arbitraže je v družbi dokončna. Stranki lahko izpodbijata arbitražno odločbo pred pristojnim sodiščem iz razlogov in po postopku, ki je določen s posebnim zakonom.

105. člen

Če z dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem postopek pred arbitražo ni podrobneje določen, se za arbitražni postopek uporabljajo določila zakona o pravnem postopku, kolikor s tem zakonom ni drugače določeno.

106. člen

Za pristojno sodišče po tem zakonu se šteje sodišče, pristojno za delovne spore.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

107. člen

Pravna oseba se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev:

1. če ne objavi na v družbi običajen način dogovorov s svetom delavcev (četrti odstavek 5. člena);

2. če ne izvršuje dogovorov s svetom delavcev (drugi odstavek 6. člena);

3. če ne omogoči dela in ne zagotovi pravic delavskemu zaupniku (tretji odstavek 9. člena);

4. če ne organizira volitev tako, da se jih lahko udeležijo vsi delavci (tretji odstavek 52. člena)

5. če obljublja delavcem koristi oziroma jim grozi z izgubo koristi, v zvezi z volitvami in tako vpliva na glasovanje (tretji odstavek 52. člena);

6. če ne zagotovi kritja nujnih in potrebnih stroškov za tehnično izvedbo volitev (prvi odstavek 54. člena);

7. če ne zagotovi plačila delavcem za čas, porabljen za delo volilnih organov ali za čas, porabljen za volitve (drugi odstavek 54. člena);

8. če ovira ali onemogoča opravljanje aktivnosti članov sveta delavcev ali njihovo redno delo (56. člen);

9. če ne zagotovi plačila članom sveta za udeležbo na sejah sveta delavcev (62. člen);

10. če ne zagotovi plačila članom sveta delavcev za čas posvetovanja z delodajalcem (tretji odstavek 63. člena);

11. če ne krije nujnih stroškov za delo sveta delavcev (prvi odstavek 65. člena);

12. če ne omogoči članu sveta delavcev posebnega varstva zaradi njegove aktivnosti (67. člen);

13. če delavcu, kot posamezniku, ne omogoči pravice do sodelovanja pri upravljanju (prvi odstavek 88. člena);

14. če v 30 dneh ne odgovori delavcu na pobudo, ki se nanaša na njegovo delovno mesto ali njegovo delovno ali organizacijsko enoto (tretji odstavek 88. člena);

15. če ne obvešča sveta delavcev v skladu z 90. členom tega zakona;

16. če ne zahteva skupnega posvetovanja glede statusnih in kadrovskih vprašanj v roku 15 dni pred sprejemom odločitve (91. člen);

17. če ne predloži v soglasje svetu delavcev predlogov odločitev, ki jih je dolžan predložiti v skladu s 95. in 96. členom tega zakona;

18. če sprejme odločitev kljub temu, da je svet delavcev v osmih dneh zavrnil soglasje (97. člen);

19. če izvrši odločitev pred dokončnostjo odločitve pristojnega organa (drugi odstavek 98. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

108. člen

V družbi, v kateri še ni oblikovan svet delavcev, se ta oblikuje skladno s 17. in 18. členom tega zakona.

109. člen

V delniških družbah in družbah z omejeno odgovornostjo, ki so v družbeni lasti in kjer se konstituira svet delavcev, se ne oblikuje delavski svet. Če je v takšnih družbah poleg organov upravljanja družbe z dnem pričetka veljavnosti tega zakona že oblikovan delavski svet, ima pristojnosti sveta delavcev po tem zakonu.

110. člen

Ne glede na določbo tretjega odstavka 1. člena tega zakona se do uveljavitve zakona o kolektivnem dogovarjanju oziroma posebnega zakona pravica do sodelovanja delavcev pri upravljanju v zavodih lahko ureja s kolektivno pogodbo.

111. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 300-01/92-12/3

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1697.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona
o plačah delavcev v javnih
vzgojnoizobraževalnih zavodih**

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o plačah delavcev v javnih vzgojnoizobraževalnih zavodih, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993.

Št. 0100-94/93.

Ljubljana, dne 17. julija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

**o spremembah in dopolnitvah zakona o plačah delavcev
v javnih vzgojnoizobraževalnih zavodih**

1. člen

V zakonu o plačah delavcev v javnih vzgojnoizobraževalnih zavodih (Uradni list RS, št. 16/92) se v 5. členu v prvi alineji koeficient "5,20" nadomesti s koeficientom "5,30".

V tretji alineji se koeficient "4,10" nadomesti s koeficientom "4,40".

Za peto alinejo se doda nova šesta alineja, ki se glasi:

– asistent VIII 3,70".

Dosedanja osma alineja, ki postane deveta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– asistent z magisterijem VII/2 3,40".

Za dosedanje osmo alinejo, ki postane deveta alineja, se doda nova deseta alineja, ki se glasi:

– asistent s specializacijo VII/2 3,30".

Dosedanja deveta alineja, ki postane enajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– predavatelj tujega jezika,
učitelj praktičnega pouka,
učitelj veščin
(v visokošolskem zavodu) VII 3,30".

Dosedanja deseta alineja, ki postane dvanajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– asistent, učitelj,
vzgojitelj, strokovni
delavec, knjižničar VII 3,25".

Dosedanja enajsta alineja, ki postane trinajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– učitelj, vzgojitelj VI 2,75".

Dosedanja dvanajsta alineja, ki postane štirinajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– strokovni delavec,
knjižničar, vodja
delavnice, vodja
posestva VI 2,65".

V dosednji štirinajsti alineji, ki postane šestnajsta alineja, se črta besedilo "knjižničar, strokovni sodelavec".

Dosedanja petnajsta alineja, ki postane sedemnajsta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

– učitelj, vzgojitelj V 2,50".

Dosedanje šestnajsta do petindvajseta alineja postanejo osemnajsta do sedemindvajseta alineja.

2. člen

Za 5. členom se doda novi 5.a člen, ki se glasi:

"5.a člen

Učitelju in vzgojitelju, šolskemu svetovalnemu delavcu in drugemu strokovnemu delavcu v osnovni šoli ter učitelju, sodelavcu in drugemu strokovnemu delavcu v srednjem izobraževanju ter vzgojitelju v dijaškem domu, ki ima višjo izobrazbo in je razporejen na delovno mesto, za katerega je predpisana višja ali visoka izobrazba, pripada 85 % osnovne plače, določene za enako delovno mesto z visoko izobrazbo, če je to za delavca ugodnejše.

Delavcu iz prejšnjega odstavka, ki ima dopolnjenih 25 let delovne dobe, pripada, ne glede na določbo prejšnjega odstavka, 90 % osnovne plače, določene za enako delovno mesto z visoko izobrazbo."

3. člen

V prvem odstavku 8. člena se:

- koeficient "0,30" nadomesti s koeficientom "0,40",
- koeficient "0,45" nadomesti s koeficientom "0,55",
- koeficient "0,90" nadomesti s koeficientom "1,00".

4. člen

V 9. členu se za 6. točko prvega odstavka doda nova 7. točka, ki se glasi:

"7. delavcem, ki niso zajeti v sistem napredovanja v nazive po 8. členu tega zakona, za delovno uspešnost največ do 10 %."

Na koncu drugega odstavka se pika črta in doda besedilo "in kriterije ter merila za ugotavljanje delovne uspešnosti iz 7. točke prejšnjega odstavka."

5. člen

V 12. členu se dodata novi drugi in novi tretji odstavek, ki se glasita:

"Učitelju, ki ima z letnim delovnim načrtom zavoda določen manjši obseg neposrednega vzgojnoizobraževalnega dela od predpisanega, pripada plača v sorazmerju z opravljenimi učnimi urami.

Delo, opravljeno v obsegu, zmanjšanem do treh učnih ur od predpisanega, se šteje za delo s polnim delovnim časom."

6. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe 1., 2., 3. in 4. člena pa se začnejo uporabljati od 1. septembra 1993 dalje.

Št. 430-03/91-2/18

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1698.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembi zakona o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje

Razglašam Zakon o spremembi zakona o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993.

Št. 0100-95/93

Ljubljana, dne 17. julija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

o spremembi Zakona o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje

1. člen

V Zakonu o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje (Uradni list RS, št. 48/90 in 10/93) se v 11. členu prispevna stopnja za zaposlovanje "2,35 %" nadomesti s stopnjo "1,70 %".

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-09/90-4/17

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1699.

Na podlagi 152. člena Ustave Republike Slovenije, 82. in 83. člena Zakona o Banki Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91) ter 259. člena Poslovnika Skupščine Republike Slovenije v zvezi z drugim odstavkom 1. člena začasnega poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993 sprejel

OD L O K

o potrditvi letnega obračuna Banke Slovenije za leto 1991 in o razporeditvi presežkov prihodkov nad odhodki

I

Potrdi se letni obračun Banke Slovenije za leto 1991, ki ga je Svet Banke Slovenije sprejel na 13. seji dne 16. 4. 1992, in ki izkazuje:

A. Bilanca stanja na dan 31. 12. 1991:

	tolarji
- aktiva	19.306.428.323
- pasiva	19.306.428.323

B. Bilanca uspeha za obdobje od 1. 7. do 31. 12. 1991:

	tolarji
- prihodki	1.203.635.838
- odhodki skupaj z razporeditvami	
v sklade	1.045.349.735
- ostanek presežka prihodkov	158.286.103

II

Ostanek presežka prihodkov nad odhodki, ugotovljen z letnim obračunom Banke Slovenije za leto 1991 v znesku 158.286.103 tolarjev, se razporedi v proračun Republike Slovenije.

Št. 450-03/89-2/10

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1700.

Na podlagi 152. člena Ustave Republike Slovenije, 82. in 83. člena Zakona o Banki Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91) ter 259. člena Poslovnika Skupščine Republike Slovenije v zvezi z drugim odstavkom 1. člena začasnega poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993 sprejel

OD L O K

o potrditvi finančnega načrta prihodkov in odhodkov Banke Slovenije za leto 1992

I

Potrdi se finančni načrt prihodkov in odhodkov Banke Slovenije za leto 1992, ki ga je sprejel Svet Banke Slovenije na svoji 17. seji, dne 26. 5. 1992 in ki izkazuje:

	tolarjev
1. prihodke	3.811.206.000
2. odhodke	3.680.805.000
3. presežek prihodkov	130.401.000
- sanacija bank	100.000.000
- skladi	30.401.000

II

Presežek prihodkov nad odhodki po periodičnem obračunu Banke Slovenije za leto 1992 se akontativno nakaže proračunu Republike Slovenije. Akontacije presežkov prihodkov bodo poračunane po potrditvi zaključnega računa Banke Slovenije za leto 1992.

Št. 450-03/89-2/10

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1701.

Na podlagi 152. člena Ustave Republike Slovenije, 82. in 83. člena Zakona o Banki Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91) ter 259. člena Poslovnika Skupščine Republike Slovenije v zvezi z drugim odstavkom 1. člena začasnega

Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993 sprejel

ODLOK
o potrditvi letnega obračuna Banke Slovenije za leto 1992
in o razporeditvi presežkov prihodkov nad odhodki

I

Potrdi se letni obračun Banke Slovenije za leto 1992, ki ga je sprejel Svet Banke Slovenije na svoji 41. seji, dne 20. 4. 1993 in ki izkazuje:

A. Bilanca stanja na dan 31. 12. 1992:	(v 000 tolarjih)
– aktiva	97.901.589
– pasiva	97.901.589
B. Bilanca uspeha za obdobje od 1. 1. do 31. 12. 1992:	(v 000 tolarjih)
– prihodki	7.813.608
– odhodki skupaj z razporeditvami	
v sklade	4.138.751
– sanacija bank	100.000
– ostanek presežka prihodkov	3.574.857

II

Sredstva za sanacijo bank v znesku 100.000.000 tolarjev se razporedi na žiro račun Agencije Republike Slovenije za sanacijo bank in hranilnic.

III

Ostanek presežka prihodkov nad odhodki, ugotovljen z letnim obračunom Banke Slovenije za leto 1992 v znesku 3.574.857.662.60 tolarjev, se razporedi v proračun Republike Slovenije.

Št. 450-03/89-2/12

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1702.

Na podlagi 152. člena Ustave Republike Slovenije, 82. člena Zakona o Banki Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91) ter tretjega odstavka 259. člena Poslovnika Skupščine Republike Slovenije v zvezi z drugim odstavkom 1. člena začasnega Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 9. julija 1993 sprejel

ODLOK
o potrditvi finančnega načrta prihodkov in odhodkov
Banke Slovenije za leto 1993

Potrdi se finančni načrt prihodkov in odhodkov Banke Slovenije za leto 1993, ki ga je sprejel Svet Banke Slovenije na svoji 41. seji, dne 20. 4. 1993 in ki izkazuje:

	(v 000 tolarjih)
1. prihodke	6.376.017
2. odhodke	4.778.348
3. presežek prihodkov	1.597.669

Št. 450-03/89-2/12

Ljubljana, dne 9. julija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1703.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Ur. l. RS, št. 5/91) in v skladu z zakonom o izvajanju proračuna in o proračunu Republike Slovenije za leto 1993 (Ur. l. RS, št. 22/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih
intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter
proizvodnje hrane za leto 1993

1. člen

V 2. členu uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1993 (Ur. l. RS, št. 27/93) se postavka "1433" dopolni tako, da se v celoti glasi: "1433 Pokrivanje razlike v ceni mleka, govejega in prašičjega mesa ter ribeza - NADOMESTILO".

2. člen

V 13. členu:

– se ime postavke dopolni tako, da se v celoti glasi: "1433 Pokrivanje razlike v ceni mleka, govejega in prašičjega mesa ter ribeza - NADOMESTILO";

– se na koncu druge alineje prvega odstavka doda besedi "ter ribeza";

– se za besedilom 2. točke doda nova 3. točka, ki se glasi:

"3. Ribez:

Pogoji za pridobitev sredstev za ribez:

– račun ali dobavnica o prodaji ribeza,

– sopodpis računa ali dobavnice krajevno pristojnega kmetijskega svetovaleca,

– se za novo 3. točko številka "15" nadomesti s številko "17";

– v zadnjem odstavku se za besedo "meso" doda besedi "in ribez".

3. člen

Tabela na koncu 20. člena se nadomesti z naslednjo tabelo:

	Število živali	Višina podpore SIT/kom
Samice		
– prva naselitev	700	3.800
– obnova	600	3.000
Samci	80	6.000

4. člen

V prvi alineji tretjega odstavka 24. člena se na koncu prvega stavka za besedama "salmonidnih rib" doda besedilo: "oziroma 1.000 kg ciprinidnih rib."

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/93-3/3-8

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1704.

Na podlagi 56. in 57. člena Zakona o zunanjih zadevah (Ur. l. RS, št. 1/91-I) ter 64. člena Zakona o delavcih v državnih organih (Ur. l. RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I in 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah uredbe o plačah, nadomestilih in drugih prejemkih osebja v predstavništvih Republike Slovenije v tujini

1. člen

V uredbi o plačah, nadomestilih in drugih prejemkih osebja v predstavništvih Republike Slovenije v tujini (Ur. l. RS, št. 60/92 - v nadaljevanju uredba) se spremeni drugi odstavek 11. člena, tako da se glasi:

"Delavcu, ki je z odločbo Ministrstva za zunanje zadeve razporejen na delovno mesto diplomatsko konzularnega delavca v predstavništvu in ima zakonca, ki prebiva z njim v tujini, se poleg dodatka iz prvega odstavka tega člena lahko izplača do 10 % osnovne plače za stroške, ki jih ima zakonec zaradi sodelovanja v diplomatsko konzularni družabni aktivnosti. Višino odstotka določi vodja predstavništva."

2. člen

Spremeni se 14. člen uredbe, tako da se glasi:

"Finančna komisija Ministrstva za zunanje zadeve lahko sklene, da se zaposlenim v predstavništvu povrne 80 % vpisnine in šolnine za osnovno in srednješolsko izobraževanje v ustrezni zasebni šoli v primeru, ko iz upravičenih razlogov ni mogoče brezplačno šolanje njihovih otrok v javnih šolskih ustanovah. Kot upravičeni razlogi se upoštevajo neustrezni pedagoški, varnostni, higienski pogoji, pouk v zelo zahtevnem tujem jeziku in v primeru, ko sprejemna država tujim diplomantom ne omogoča šolanja v javnih izobraževalnih ustanovah."

3. člen

Črta se 18. člen uredbe.

4. člen

Spremeni se 22. člen uredbe, tako da se glasi:

"Finančna komisija enkrat letno določi zgornji limit sredstev za reprezentanco posameznega predstavništva, glede na finančne možnosti, delovne potrebe in rezultate dela predstavništva."

5. člen

Spremeni se drugi odstavek 25. člena uredbe, tako da se glasi:

"V izjemnem primeru, ko v tem obsegu ni mogoče najeti ustreznega stanovanja, lahko finančna komisija dovoli tudi višjo najemnino. V tem primeru je lastna udeležba delavca v višini 50 % presežka nad limitom iz prejšnjega odstavka, če gre za najem neopremljenega stanovanja in 75 % presežka za najem opremljenega stanovanja."

6. člen

Ta uredba začne veljati 1. septembra 1993.

Št. 113-01/93-5/1-8

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1705.

Na podlagi 21. člena Zakona o kreditnih poslih s tujino (Ur. l. RS, št. 1/91-I) in 26. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije na predlog Banke Slovenije na 36. seji 15. julija 1993 sprejela

SKLEP

o pogojih predčasne poravnave refinanciranih oziroma reprogramiranih obveznosti

1. člen

Banka Slovenije daje soglasje za izvršitev posla, s katerim se v skladu z ustreznim sporazumom predčasno odplača refinancirana oziroma reprogramirana obveznost do tujine.

2. člen

Vloga za izdajo soglasja, ki jo mora predložiti nosilec posla, mora vsebovati vse bistvene podatke o poslu konverzije dolga, priložena pa ji mora biti tudi ustrezna dokumentacija.

Vlogi za izdajo soglasja pri poslu konverzije dolga za vlogo tuje osebe mora nosilec posla priložiti tudi pozitivno mnenje ministrstva, pristojnega za ekonomske odnose s tujino.

Preden odloči o vlogi, lahko Banka Slovenije zahteva dodatne dopolnitve in pojasnila ter dokumentacijo.

3. člen

Banka Slovenije daje soglasje za izvršitev posla iz 1. člena v 30 dneh od dneva, ko prejme vlogo.

Če Banka Slovenije zavrne vlogo za soglasje za izvršitev posla konverzije dolga, lahko nosilec posla v osmih dneh od dneva, ko prejme odločbo o zavrnitvi, vloži ugovor na Svet Banke Slovenije.

4. člen

Soglasja Banke Slovenije po tem sklepu se bodo štela kot veljavna glede na ustrezni sporazum po ureditvi odnosov s tujimi upniki. Do takrat se uporabljajo za evidenco soglasij za posle konverzije dolga.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 430-03/93-5/3-8

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1706.

Na podlagi četrtega odstavka 45. d člena Zakona o vrednostnih papirjih (Ur. l. SFRJ, št. 64/89 in 29/90) in 1. a člena Odloka o izdajanju dovoljen za izdajo dolgoročnih vrednostnih papirjev in za ustanovitev borze vrednostnih papirjev (Ur. l. RS, št. 17/91 in 59/92) izdaja minister za finance

ODREDBO

o dopolnitvi Odredbe o pogojih sklepanja poslov z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na Ljubljanski borzi, d.d., Ljubljana

1. člen

V 1. členu Odredbe o pogojih sklepanja poslov z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na Ljubljanski borzi, d.d., Ljubljana (Ur. l. RS, št. 61/92) se doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na omejitve iz prejšnjega odstavka se lahko sklepajo posli z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na Ljubljanski borzi izven predpisane omejitve le po predhodnem soglasju Ministrstva za finance.«

2. člen

Za 1. členom se dodajo nov 2., 3. in 4. člen, ki se glasijo:

»2. člen

Izdajatelj vrednostnega papirja, katerega cene vrednostnega papirja so se od dne uveljavitve te odredbe spremenile za 30 %, mora za javno objavo posredovati borzi vse razloge oziroma dogodke v zvezi s poslovanjem družbe, ki so povzročili tako spreminjanje cene.

Izdajatelj mora posredovati zahtevane razloge in podatke vsakokrat, ko se cene spremenijo za 30 % glede na tečaj, ki je veljal ob zadnjem sporočilu borzi na podlagi te odredbe.

Borza mora javno objaviti razloge oziroma dogodke, ki jih je prejela od izdajatelja na podlagi prvega odstavka tega člena.

3. člen

V sporočilu borzi je izdajatelj na podlagi prejšnjega člena vrednostnega papirja dolžan sporočiti naslednje podatke oziroma dogodke:

- 1. Osnovni podatki
 - število in nominalna vrednost izdanih delnic;
 - prednostne
 - navadne,
 - knjigovodska vrednost na delnico,
 - zadnja izplačana dividenda na delnico,
 - zadnja tržna vrednost delnice,
 - kdaj in kdo je opravil revizijo zaključnih računov,
 - izdane/sprejete garancije/jamstva,
 - imena večinskih lastnikov družbe,
 - navedba morebitnih delničarjev, ki bi lahko (direktno ali posredno) izvajali odločilen vpliv na poslovno politiko podjetja,
 - imena članov upravnega, vodstvenega in nadzornega telesa izdajatelja,
 - deleži oseb iz prejšnje alineje v kapitalu izdajatelja.

2. Poslovni dogodki, ki so vplivali na spreminjanje cen vrednostnega papirja

- sklenjene ali prekinjene pogodbe,
- kadrovske spremembe,
- pridobljeni ali izgubljeni patenti/licence,
- pravni ali arbitražni postopki,
- prekinitev v poslovanju,
- drugi dogodki in vzroki.

V primeru, če izdajatelj ne razpolaga z navedenimi podatki ali dogodki iz prejšnjega odstavka, je na to dolžan posebej opozoriti.

4. člen

Do prejetja zahtevanih podatkov iz prejšnjega člena mora borza začasno zaustaviti trgovanje z vrednostnimi papirji, katerih cene se spremenijo na način, opisan v 2. členu te odredbe.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 32/LJ-93

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Minister za finance
Mitja Gaspari l. r.

1707.

Na podlagi 2. do 9. in 11. do 13. točke sklepa Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije, št. 114-02/90-1/11-8 z dne 31. 10. 1991 (Ur. l. RS, št. 22/91-I) Ministrstvo za pravosodje objavlja

Z N E S K E

povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v republiških državnih organih

Za mesec julij 1993 znašajo:

1. mesečne nagrade za obvezno prakso:
 - učencem 5.460 SIT;
 - študentom 11.180 SIT
2. nagrade ob delovnih jubilejih:
 - za 10 let delovne dobe 20.291 SIT;
 - za 20 let delovne dobe 30.437 SIT;
 - za 30 let delovne dobe 40.583 SIT;
3. solidarnostne pomoči 40.583 SIT;
4. regres za prehrano med delom 6.544 SIT;
5. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:
 - 6 do 8 ur 1.139 SIT;
 - 8 do 12 ur 1.636 SIT;
 - nad 12 ur 3.272 SIT;
6. povračilo stroškov prenočevanja:
 - na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 2.860 SIT;
 - brez računa 982 SIT;
7. kilometrina 18,78 SIT;
8. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer 9,39 SIT;
9. nadomestilo za ločeno življenje:
 - povračilo stroškov stanovanja 11.780 SIT;
 - povračilo stroškov prehrane 14.398 SIT;
10. terenski dodatek 687 SIT.

Št. 006-15/91

Ljubljana, dne 13. julija 1993.

Miha Kozinc l. r.
Minister za pravosodje

1708.

Na podlagi prvega odstavka 20. člena Zakona o statističnih raziskovanjih, pomembnih za republiko (Ur. l. SRS, št. 11/88) objavlja Zavod Republike Slovenije za statistiko

P O R O Č I L O

o višini in mesečni stopnji rasti povprečne mesečne bruto plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji in v gospodarstvu Republike Slovenije maja 1993 in višini neto plače na zaposlenega v obdobju marec-maj 1993

Povprečna mesečna bruto plača v Republiki Sloveniji je maja 1993 znašala 70.831 SIT, to pomeni 0,7 % padec v primerjavi z aprilom 1993.

Povprečna mesečna bruto plača v gospodarstvu Republike Slovenije je maja 1993 znašala 65.737 SIT, to pomeni 0,4 % rast v primerjavi z aprilom 1993.

Povprečna neto plača v gospodarstvu Republike Slovenije je v obdobju marec-maj 1993 znašala 40.626 SIT.

Št. 052-35-20/93

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Zavod Republike Slovenije
za statistiko

Tomaž Banovec l. r.
direktor

1709.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na predlog Gozdnega gospodarstva Ljubljana, Gozdnega gospodarstva Tolmin in Gozdnega gospodarstva Kočevje, ki jih zastopa Splošno združenje gozdarstva Slovenije, ter podjetij Goričane - Tovarna celuloze in papirja Medvode, Papirnica Količevo, Domžale, Paloma - Sladkogorska, tovarna papirja, Sladki vrh, Radeče - Papir p.o. in Valkarton d.o.o. Logatec v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti na seji dne 23. 6. 1993

I. odločilo :

Razveljavi se določba drugega odstavka 9. člena navodila o merilih za ocenjevanje vrednosti podržavljenih premoženj, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja (Uradni list RS, št. 23/92).

Ta odločitev ima pravne učinke po prvem in drugem odstavku 414. člena ustave iz leta 1974.

II. ugotovilo :

Določbi 4. in 5. člena istega navodila nista v neskladju z ustavo in zakonom.

Obrazložitev

Predlagatelji navajajo, da določbi 4. in 5. člena navodila nista skladni z določbami zakona o denacionalizaciji (1., 2., 3., 4., 8. in 44. člen), ker sta v pojem premoženja, ki je po navedenih določbah zakona o denacionalizaciji predmet denacionalizacije, vmešali še pojem stvari in s tem povzročili nejasnost in protislovnost določb, kar naj bi bilo v očitnem nasprotju z 2. členom ustave, ki proglašja Republiko Slovenijo za pravno državo. Taka pojmovna zmeda naj bi vnašala v izvajanje predpisov različne interpretacije in ogrožala pravno varnost subjektov, na katere se predpis nanaša. Mešanje pojmov "premoženje" in "stvari" naj bi bilo očiten primer kršitve načela pravne države, češ da je njuna vsebina pravno bistveno različna in uporaba posameznega pojma učinkuje v različnih pravnih posledicah. Pojem "premoženje", ki ga je prevzel zakon o denacionalizaciji, naj bi pomenil, da le-to zajema tudi vlaganje v objekte vračanja in da upošteva tudi njihova bremena, česar pa naj bi pojem "stvari" ne obsegal.

Predlagatelji tudi navajajo, da je drugi odstavek 9. člena navodila v nasprotju s tretjim odstavkom 44. člena zakona o denacionalizaciji, ki določa, da se vrednost

gozdov določi glede na katastrsko kulturo, katastrski razred in katastrski okraj, in da navodilo temelji na načelu, da se vrednost stvari ocenjuje po stanju na dan podržavljenja in po vrednosti na dan izdaje odločbe o denacionalizaciji (85. člen) - izpodbijana določba navodila pa da to v celoti negira, ko navaja, da se povečana oziroma zmanjšana vrednost podržavljenih gozdov ne ugotavlja, če je bilo z gozdovi od podržavljenja dalje gospodarjeno v skladu z gozdnogospodarskimi načrti.

Predlagatelji menijo, da ministri lahko izdajajo predpise le na podlagi zakonskih pooblastil, kar pa so v danem primeru, ko so od zakonskega pravila izvzeli gozdove, presegli in si s tem prilastili zakonodajno funkcijo. To določilo naj bi bilo tudi diskriminatorno do posameznih subjektov pri uveljavljanju premoženjskopравnih pravic, s čimer naj bi bilo kršeno načelo pravne države (2. člen ustave) in načelo enakosti pred zakonom (14. člen). Neupoštevanje ekonomske funkcije lastnine pa naj bi bilo tudi v nasprotju s 67. členom ustave.

Uporaba navedenih določb navodila naj bi predlagatelje kot vlagatelje v izgradnjo infrastrukture (cest) oziroma dodatnega vlaganja celulozne, papirne in papirno-predelovalne industrije v nasade hitrorastočih iglavcev in listavcev, ki pa zaradi dolgoročnosti učinkov tovrstnih vlaganj kot vlagatelji doslej še niso bili deležni nikakršnih pravic iz teh vlaganj, oškodovala, upravičencem do gozdov pa omogočila okoriščenje.

Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, ki je k navodilu dalo soglasje, v odgovoru na predlog meni, da s predpisom niso kršene ustavne določbe niti ni prekoračeno pooblastilo iz zakona o denacionalizaciji. Tudi pravice strank v postopku denacionalizacije niso omejene, saj jim predpis ne prepoveduje vlaganja zahtevkov, temveč daje le organu, ki postopek vodi, navodilo za ugotavljanje povečane oziroma zmanjšane vrednosti gozdov. Nadalje navaja, da ima določba drugega odstavka 9. člena izpodbijanega navodila namen prispevati k pojasnitvi zakonske določbe, kdaj gre za zmanjšanje in kdaj za povečanje vrednosti gozdov in s tem k skrajšanju in pocenitvi postopkov denacionalizacije. V teh postopkih si po eni strani denacionalizacijski upravičenci prizadevajo dokazovati zmanjšano vrednost zaradi sečnje ali celo zaradi gradnje gozdnih prometnic v gozdovih, ki so predmet denacionalizacije, po drugi strani pa si zavezanci prizadevajo dokazovati povečano vrednost gozdov zaradi gradnje gozdnih prometnic ali zaradi drugih vlaganj v gozdove.

Po mnenju ministrstva temelji drugi odstavek 9. člena navodila na ugotovitvi, da so se vlaganja v gozdove, vključno z gradnjo gozdnih cest, v večini primerov izvajala v skladu z gozdnogospodarskimi načrti, večina sredstev zanje pa se je zagotavljala iz sredstev za biološko reprodukcijo gozdov. Sredstva za biološko reprodukcijo gozdov pa so se oblikovala iz cene posekanih gozdnih lesnih sortimentov, torej tudi od dreves, posekanih v gozdovih, ki so sedaj predmet denacionalizacije. Glede na to je bilo sprejeto stališče, da se v takih primerih povečana oziroma zmanjšana vrednost gozdov ne ugotavlja.

Med postopkom je podjetje Videm, celuloza, papir in papirni izdelki Krško odstopilo od predloga, ki ga je podalo dne 23. 11. 1992.

Ustavno sodišče je presodilo, da so trditve predlagateljev delno utemeljene, in sicer v delu, ki se nanaša na ustavnost in zakonitost drugega odstavka 9. člena navodila, ki določa, da se povečanje oziroma zmanjšanje vrednosti podržavljenih gozdov ne ugotavlja, če je bilo z gozdovi od podržavljenja dalje gospodarjeno v skladu z gozdnogospodarskimi načrti. Zakon o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91) v tretjem odstavku 44. člena določa, da se vrednost kmetijskih zemljišč, gozdov in zemljišč, uporabljenih za gradnjo, določi glede na kata-

strsko kulturo, katastrski razred in katastrski okraj na podlagi predpisa Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije. Iz šestega odstavka te določbe pa izhaja, da če sedanje vrednosti premoženja iz prejšnjih odstavkov ni mogoče ugotoviti, se ta oceni po merilih, določenih s predpisom iz prvega odstavka 85. člena tega zakona, če ta zakon ne določa drugače. 85. člen istega zakona pa določa, da minister za industrijo in gradbeništvo izda v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona v soglasju z ministrom za varstvo okolja in urejanje prostora in ministrom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano navodilo o merilih oziroma o metodologiji za ocenjevanje vrednosti podržavljenih premoženj, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja. To navodilo temelji na načelu, da se vrednost stvari ocenjuje po stanju na dan podržavljenja in po vrednosti na dan izdaje odločbe o denacionalizaciji.

Navodilo omenja kmetijska zemljišča in gozdove le v spornem 9. členu. V prvem odstavku tega člena je določeno, da se vrednost kmetijskih zemljišč, gozdov in trajnih nasadov ugotovi po predpisu, izdanem na podlagi tretjega odstavka 44. člena zakona. To pomeni, da se vrednost gozdov ugotavlja po odloku Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije.

Iz ustavnih določb izhaja, da je Slovenija demokratična (1. člen) in pravna država (2. člen), v kateri velja načelo delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (3. člen). Upravni organi opravljajo svoje delo samostojno v okviru in na podlagi ustave in zakona (120. člen). Podzakonski predpisi in drugi splošni akti morajo biti v skladu z ustavo in zakoni (153. člen).

Ustavno sodišče je na podlagi navedenih ustavnih in zakonskih določb ter z upoštevanjem dognanj in stališč pravne teorije ugotovilo, da izpodbijana določba drugega odstavka 9. člena navodila ni v skladu z ustavo in zakonom. Pravna teorija zastopa stališče, da podzakonski splošni akti ne smejo vsebovati določb, za katere v zakonu ni podlage, zlasti pa ne smejo samostojno odrediti pravic in obveznosti. Upravni predpis sme dopolnjevati zakonsko normo samo tako daleč, da z dopolnjevanjem ne bo originarno pravno urejal družbenih razmerij ali originarno določal nalog države, pač pa naj bi v vseh elementih stremel k dopolnitvi cilja, ki ga vsebuje zakonska norma.

Po ustavi (120. člen) so upravni organi pri svojem delu, kamor se šteje tudi izdajanje predpisov iz njihove pristojnosti, vezani na okvir, ki ga določata ustava in zakon. Ustavna uveljavitev načela delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno med drugim pomeni, da upravni organi nimajo pravice izdajati splošnih norm brez podlage v zakonu. To načelo delitve oblasti pa tudi izključuje možnost, da bi upravni organi spreminjali ali samostojno urejali zakonsko materijo. Sporni odstavek 9. člena navodila pa vsebinsko posega v materijo, ki jo ureja zakon o denacionalizaciji. Ta dosledno zasleduje cilj, da se premoženje oziroma stvari, med katere se štejejo tudi gozdovi, vrnejo bivšim lastnikom, da pa se pri tem njihova vrednost ocenjuje po stanju na dan podržavljenja in po vrednosti na dan izdaje odločbe o denacionalizaciji (25. člen, 44. člen in 85. člen). 85. člen zakona je pooblastil upravni organ le za izdajo navodila o merilih oziroma metodologiji za ocenjevanje nepremičnin. Navodilo pa v 9. členu, ki se tudi edini nanaša na kmetijsko zemljišče in gozdove, v prvem odstavku določa, da se vrednost ugotavlja na podlagi odloka, ki ga izda vlada v skladu s tretjim odstavkom 44. člena, medtem ko v drugem odstavku izključuje ugotavljanje povečanja oziroma zmanjšanja vrednosti gozdov, če je bilo z gozdovi gospodarjene v skladu z gozdnogospodarskimi načrti. V tem delu je navodilo preseglo pooblastilo iz zakona, da določi merila oziroma metodologijo, saj je v celoti raz-

vrednotilo že navedeno zakonsko določbo iz tretjega odstavka 44. člena, ki določa kriterije za ugotavljanje vrednosti gozdov, in odlok, izdan na njeni podlagi. Zakon o gozdovih, ki je urejal oziroma še ureja gospodarjenje z gozdovi, določa obvezno gospodarjenje z gozdovi v skladu z gozdnogospodarskimi načrti za vse gozdove, razen za gozdne nasade, ki jih zakon ne šteje za gozd. Ker torej velja za vse gozdove zakonska obveznost, da se z njimi gospodari v skladu z gozdnogospodarskimi načrti, izpodbijana rešitev v navodilu dejansko pomeni, da se pri vračanju gozdov ne upošteva zakonsko načelo o ocenjevanju vrednosti podržavljenih stvari, med katere se štejejo tudi gozdovi. Za takšen poseg v zakonsko urejena vprašanja izpodbijana določba navodila nima podlage v zakonu o denacionalizaciji. To pa ne pomeni, da okoliščina, ali se je gospodarilo v skladu z gozdnogospodarskimi načrti, ni pomembna za oceno upravnega organa, ali je v posameznem primeru prišlo do bistvenega povečanja ali zmanjšanja vrednosti gozdov.

Določbi 4. in 5. člena navodila pa po mnenju ustavnega sodišča nista v neskladju z ustavo in zakonom. Trditev predlagateljev, da sporni določbi, ki govorita o stvareh, nista v skladu s 1., 2., 3., 4., 8. in 44. členom zakona o denacionalizaciji, ker sta v pojem premoženja vmešali še pojem stvari, kar naj bi povzročilo nejasnost in protislovnost določb in naj bi bilo zato v očitnem nasprotju z načelom pravne države (2. člen ustave), ni utemeljena. Zakon o denacionalizaciji v omenjenih členih res govori o premoženju, vendar pa v 8. členu tudi določa, da se za premoženje v smislu tega zakona štejejo premične in nepremične stvari in podjetja oziroma kapitalski deleži osebnih ali kapitalskih družb. Tudi 44. člen zakona, na katerega se predlagatelji posebej sklicujejo, govori o premoženju le v prvem odstavku, v naslednjih odstavkih pa to premoženje v skladu z 8. členom opredeli in posebej govori o vrednosti stanovanj, stanovanjskih hiš, poslovnih prostorov, kmetijskih zemljišč, gozdov, zemljišč, uporabljenih za gradnjo, in stvari, ki so kulturni spomeniki ali naravna znamenitost.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave in 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije ob uporabi 2. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki: dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Sinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič - ob ločenem mnenju sodnika mag. Matevža Krivica.

Št. U-I-72/92-23

Ljubljana, dne 23. junija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1710.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na seji dne 1. 7. 1993 obravnavalo predlog Marije Rus iz Kočevja, ki jo zastopa Ana Kosten, Breg 12, Stara cerkev, in Oddelka za gospodarstvo občine Kočevje za rešitev spora o pristojnosti in

odločilo :

Za odločanje o predlogu Marije Rus iz Kočevja, Tesarska 5a, za denacionalizacijo premoženja, ki je prešlo

v državno last na podlagi menjalne pogodbe, ki sta jo dne 27. 2. 1963 sklenila pok. Ivana Rus iz Dolge vasi št. 15 in Občinski ljudski odbor Kočevje, je pristojno sodišče.

Obrazložitev

Marija Rus iz Kočevja, Tesarska 5a, ki jo zastopa pooblaščenka Ana Kosten z Brega 12, p. Stara cerkev, je predlagala Temelnemu sodišču v Ljubljani, Enoti v Kočevju, da odloči o denacionalizaciji in določi denarno odškodnino v obveznicah. Svoj predlog opira na menjalno pogodbo, ki jo je dne 27. 2. 1993 sklenila njena mati, pok. Ivana Rus, z Občinskim ljudskim odborom Kočevje in s katero je zamenjala svoj pašnik v izmeri 1 ha, 64 a in 80 m² za tri parcele v skupni izmeri 93 a in 6 m². Predlagateljica trdi, da njena mati te pogodbe ni sklenila svobodno in po svoji volji in da v zamenjavo ni prejela enakovrednega zemljišča in je bila zaradi tega oškodovana.

Temeljno sodišče v Ljubljani, enota v Kočevju, je s sklepom št. U 43/92 z dne 10. 4. 1992 zavrglo ta predlog, češ da ni stvarno pristojno za odločanje, ker zadeva ne spada v sodno pristojnost. V obrazložitvi te odločitve se sklicuje predvsem na to, da je prišlo do podržavljenja upravičenkega premoženja na podlagi uredbe o arondaciji zemljišč kmetijskih posestev (Uradni list FLRJ, št. 99/49), da zato veljajo za ta postopek določila upravnega postopka, po katerem bodo postopali upravni organi, določba 5. člena zakona o denacionalizaciji pa da v tem primeru ne pride v poštev.

S sklepom št. 321-37/92-9/3-01 z dne 6. 4. 1993 pa je Oddelek za gospodarstvo občine Kočevje prav tako zaradi nepristojnosti zavrgel to vlogo Marije Rus. V obrazložitvi tega sklepa je tudi navedeno, da v zahtevi za denacionalizacijo vlagateljica res navaja, da je šlo za arondacijo, vendar je iz priloženih dokumentov razvidno, da je nepremičnina prešla v družbeno lastnino na podlagi menjalne pogodbe, za katero vlagateljica zahteva ugotovitev, da je bila pogodbenica Ivana Rus z njo oškodovana. Zaradi tega gre za dejansko stanje iz 5. člena zakona o denacionalizaciji. Ker sta se tako sodišče kot upravni organ izrekla za nepristojna, je Oddelek za gospodarstvo občine Kočevje predlagal ustavnemu sodišču, da v tem sporu o pristojnosti odloči.

Za rešitev tega spora o pristojnosti, v katerem tako sodišče kot upravni organ zavračata svojo pristojnost, je odločilno, ali je pravni temelj za odločitev o zahtevi predlagateljice Marije Rus 3. ali 5. člen zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91-I). Ta svojo zahtevo opira na pravni posel, za katerega trdi, da je bil sklenjen "pod silo" in da je bila z njim njena mati, pokojna Ivana Rus, bistveno oškodovana. Predlagateljica sicer navaja, da je njena pokojna mati sklenila to pogodbo pod pritiskom tedanjega KGP Kočevje, ki je tedaj izvajalo še zadnje arondacije za potrebe svoje kmetijske in gozdarske proizvodnje. Vendar s to, v navedbah omenjeno grožnjo z arondacijskim postopkom predlagateljica le utemeljuje svojo trditve, da je bil pravni posel sklenjen prisilno. V 5. členu zakona o denacionalizaciji je določeno, da je upravičenec do denacionalizacije tudi fizična oseba, katere stvari ali premoženje so prešle v državno last na podlagi pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvižace državnega organa ali predstavnika oblasti. Predlagateljica svojo zahtevo utemeljuje s trditvijo, da je njeno premoženje prešlo v državno last s pravnim poslom in ne na podlagi predpisa ali ukrepa državnega organa brez pravnega naslova, pa tudi, da je bil ta pravni posel sklenjen zaradi sile. Očitno gre torej za vsebino, ki jo ureja 5. člen

zakona o denacionalizaciji. Po prvem odstavku 56. člena tega zakona pa o zahtevah za denacionalizacijo iz 5. člena zakona odloča temeljno sodišče v nepravdnem postopku. O zahtevi predlagateljice Marije Rus za denacionalizacijo je torej pristojno odločiti sodišče.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije ob uporabi 3. alinee tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SRS (Uradni list RS, št. 39/74 in 28/76) v naslednji sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič.

Št. U-II-88/93-9

Ljubljana, dne 1. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1711.

ODLOČBA

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih na seji dne 13. 7. 1993

u g o t o v i l o :

Drugi odstavek 145.b člena zakona o podjetjih (Uradni list SI RJ, št. 46/90) ni bil v nasprotju z ustavo, če se je uporabljal za prenos družbenega kapitala med pravnimi osebami, ki so bile ob uveljavitvi zakona o podjetjih (1.1.1989) povezane v sestavljene organizacije združenega dela ali delovne organizacije, in to za tak prenos, s katerim je krovno podjetje v družbeni lastnini pridobilo v vključenem podjetju v družbeni lastnini trajno vlogo ali delnice v višini prenesenega kapitala, prenos pa je bil dogovorjen z namenom koncentracije družbenega kapitala in kapital-ske povezave znotraj sestavljene oblike v smislu V.a poglavja zakona o podjetjih.

Obrazložitev

Ustavno sodišče je na seji dne 28. 11. 1991 sprejelo sklep, da v zvezi z vlogo Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije z dne 25. 11. 1991 samo začne postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih in da do sprejetja končne odločitve zadrži izvajanje posamičnih aktov in dejanj, sprejetih oziroma začelih na podlagi drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih. Ta sklep je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 28/91 z dne 6. 12. 1991.

Na seji dne 10. 9. 1992 je ustavno sodišče sklenilo, da se izrek sklepa z dne 28. 11. 1991 v 2. točki spremeni in dopolni tako, da se glasi: "Do sprejetja končne odločitve se zadrži izvajanje posamičnih aktov in dejanj, sprejetih oziroma začelih na podlagi drugega odstavka 145. b člena zakona o podjetjih, razen posamičnih aktov in dejanj, sprejetih oziroma začelih v okviru krovnih podjetij (holdingov) v družbeni lastnini oziroma vanje vključenih podjetij, kolikor gre pri tem za prenos kapitala na krovno podjetje, ki odstopljeni kapital vloži nazaj v vključeno podjetje". Ta sklep je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 52/92 z dne 30. 10. 1992.

Skupščina Republike Slovenije je kot odgovor poslala mnenje svoje Zakonodajno-pravne komisije z dne 17. 12. 1991, katerega bistvena stališča so bila naslednja: Določba drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih

je v neskladju z veljavnimi določbami 14., 16. in 28. člena ustave Republike Slovenije, dopolnjenimi z ustavnimi amandmaji IX do XC (Uradni list RS, št. 32/89), ki določajo upravljanje in prilagajanje rezultatov dela delavcev v družbenih podjetjih. Določbe 145.b člena zakona o podjetjih dopuščajo razdelitev premoženja podjetja med dve ali več podjetij in celo brezplačen prenos kapitala podjetja na drugo podjetje brez pravice upravljanja tega podjetja. Na ta način lahko podjetja prenesejo celoto ali del svojih aktiv na drugo že obstoječe ali novo ustanovljeno podjetje, pri čemer zmanjšujejo svoj osnovni kapital. Podjetja, katerih premoženje ali del premoženja je v družbeni lasti, z aktivnostmi in dejanji po 2. odstavku 145.b člena zakona o podjetjih le-tega olastninijo oziroma prenašajo v mešano ali zasebno lastnino. Komisija zato predlaga ustavnemu sodišču, da ugotovi neskladje drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih z ustavo.

Odločitev v zadevi je bila na seji 16. 12. 1991. odložena do izpolnitve ustavnega sodišča, ker v takratni sestavi šestih sodnikov ni bilo zadostnega števila glasov za odločitev. Kmalu za tem je bila sprejeta nova ustava, v novembru 1992 pa zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92 z dne 20. 11. 1992 – s kratico: ZLPP). Prehodna določba 51. člena tega zakona, po kateri se od 5. 12. 1992 145.b člen zakona o podjetjih ne uporablja več za družbena in mešana podjetja za razpolaganje z družbenim kapitalom, za drugi odstavek tega člena, obravnavan v tem ustavnosodnem postopku, pomeni, da je s 5. 12. 1992 ta odstavek (kar ne velja, vsaj ne iz istega razloga, nujno tudi za vse druge odstavke tega člena) v celoti prenehal veljati. Njegovo uporabo za družbena in mešana podjetja namreč 51. člen ZLPP izrecno prepoveduje (in smiselno s tem tudi za javna podjetja, kakršna so dotlej obstajala), uporabi v zasebnih (pa tudi v mešanih) podjetjih pa ta odstavek sploh ni bil namenjen oziroma je ni omogočal, kar je razvidno iz izreka in nadaljnje obrazložitve te interpretacijske ugotovitvene odločbe ustavnega sodišča. Ker je iz konteksta in smisla prej citirane določbe 51. člena ZLPP očitno, da je tam uporabljeni izraz "družbena podjetja" treba razumeti v širšem smislu, torej kot vse vrste podjetij v družbeni lastnini, vključno z delniškimi družbami in družbami z omejeno odgovornostjo, saj je samo iz zadnjih dveh vrst "družbenih podjetij" do takih prenosov kapitala sploh lahko prihajalo, iz tega sledi, da se sporni drugi odstavek v nobenem primeru ne more več uporabljati in da je, čeprav ni bil formalno razveljavljen, dejansko s 5. 12. 1992 prenehal veljati. Zato je ustavno sodišče ob smiselni uporabi prvega odstavka 422. člena prejšnje ustave (na podlagi pooblastila v 7. členu ustavnega zakona za izvedbo ustave) izdalo ugotovitveno odločbo, s katero je ugotovilo, da sporna zakonska določba v času, dokler je veljala, ni bila v nasprotju z ustavo, kolikor se je uporabljala na način, ki ga ta odločba ustavnega sodišča ugotavlja za skladnega z ustavo.

Ker tovrstnih interpretacijskih odločb, kakor jih poznajo druga ustavna sodišča po svetu, pri nas doslej nismo poznali, je treba pojasniti, da so take interpretacijske odločbe potrebne in smiselne takrat, kadar se izpodbijana norma v praksi razume in uporablja na več načinov, od katerih so nekateri ustavno dopustni, drugi pa ne. Razveljavitev norme v takem primeru ni smiselna, saj bi prizadela tudi tiste, ki so normo uporabljali v skladu z ustavo, zato je treba uporabiti interpretacijsko odločbo, s katero ustavno sodišče ohrani v pravnem redu izpodbijano normo v njenem nespornem oziroma z ustavo skladnem obsegu oziroma pomenu. Hkrati pa z ustavo neskladno uporabo izpodbijane norme indirektno (prek dolžnosti vseh državnih organov, da ravnajo v skladu z odločbo ustavnega sodišča) izloči iz pravnega reda.

V tej zadevi je bilo potrebno tako interpretacijsko odločbo izdati celo v primeru, ko je izpodbijana norma med postopkom že prenehala veljati. To je bilo potrebno zato, ker se bo v postopku revizije po 48. členu ZLPP med drugim ugotavljalo tudi, ali je prišlo do oškodovanja družbene lastnine z brezplačnimi prenosi družbenega kapitala.

Ustavno sodišče je ugotovilo, da so bili neodplačni prenosi družbenih sredstev drugim družbenim pravnim osebam možni po določbah 246. člena zakona o združenem delu in to glede na določbo 196. člena zakona o podjetjih najmanj še do 5. 11. 1992, ko je začel veljati ZLPP. 196. člen zakona o podjetjih je namreč določal, da ta del zakona o združenem delu še velja, "dokler ne bodo sprejeti posebni zvezni zakoni, s katerimi bodo urejena ta vprašanja". Ker takega zakona – ne zveznega ne kasneje slovenskega, ki bi uredil vprašanja neodplačnih prenosov družbenih sredstev, vse do ZLPP ni bilo, je do uveljavitve omenjenega zakona določba 246. člena ZZD torej še veljala. Od uveljavitve ZLPP lahko podjetja le še s soglasjem Agencije RS za prestrukturiranje in privatizacijo v program svojega preoblikovanja vključijo tudi neodplačne prenose sredstev in družbenega kapitala – ali bi jih lahko morda še naprej uporabljala izven postopka preoblikovanja po tem zakonu, pa je posebno vprašanje, do katerega se v okviru tega postopka ustavno sodišče ni opredeljevalo.

Drugi odstavek 145.b člena zakona o podjetjih pa – in to v kontekstu določb celotnega člena o načinu ustvarjanja holdingov – sploh ni govoril o prenašanju sredstev oziroma aktiv podjetja, čeprav so nekateri ta odstavek razlagali tudi tako, ampak o prenašanju kapitala, torej virov sredstev oziroma poslovnega sklada (pasiv), in ta razlaga je tudi v praksi prevladovala. Sporna določba govori o prenosu kapitala brez nadomestila in brez pridobitve pravice upravljanja "na drugo podjetje", pri čemer pa je iz umeščenosti drugega odstavka v kontekst 145.b člena, ki v celoti ureja samo način oblikovanja kapitalskih povezav v t.i. holdingih, povsem jasno, da je z izrazom "drugo podjetje" v drugem odstavku lahko mišljeno samo krovno podjetje v taki holdinški povezavi, ne pa katerokoli drugo podjetje. Prenosi kapitala na drugačna podjetja torej po drugem odstavku 145.b člena zakona o podjetjih niso bili možni – če je do njih kljub temu prihajalo, pa jih je treba šteti za nezakonite. Ta interpretacija izhaja iz vsebine samega zakona in zaradi nje same posebna interpretacijska odločba ustavnega sodišča v tej zadevi ne bi bila potrebna.

145.b člen se je torej lahko uporabljal le kot celota, kar pomeni, da njegovih posameznih odstavkov že po smislu samega zakona ni bilo dopustno uporabljati samostojno, iztrganih iz smiselne povezave vseh odstavkov v členu kot celoti. Vse določbe tega člena so glede na njegovo vsebino in tudi glede na naslov in vsebino poglavja, v katerem je ta člen (V.a poglavje – Sprememba oblik organiziranja sestavljenih oblik) – analogno pa velja tudi za nekdanji 145.g člen iz prve novele zakona o podjetjih, ko je V.a poglavje imelo še naslov "Združevanje in organiziranje podjetij v sestavljene oblike" – lahko bile le podlaga za ustvarjanje in širjenje kapitalске povezave podjetij v krovno podjetje (holding – ali tudi koncern, čeprav ta izraz v zakonu ni izrecno omenjen).

Pri presoji ustavnosti tako razumljene vsebine sporne zakonske določbe pa je ustavno sodišče presodilo, da vsi prenosi kapitala, ki jih tako razumljena zakonska določba omogoča, ne bi bili (oziroma niso bili, če je do njih res prišlo) hkrati tudi ustavno dopustni in da torej sporna zakonska določba ni skladna z ustavo v vseh svojih možnih pomenih, ampak samo v tistem, ki mu ga daje ta interpretacijska odločba ustavnega sodišča. Taki pre-

nosi družbenega kapitala med podjetji, ki ne bi bila več v celoti v družbeni lastnini, bi bili ustavno nedopustni, ker bi lahko vodili v oškodovanje družbene lastnine, katere obstoj do izvedbe lastninjenja po ZLPP v podjetju v mešani lastnini ne bi bil več zagotovljen. Ustavno nedopustni pa bi bili (oziroma so bili) tudi morebitni prenosi med subjekti v družbeni lastnini, če to niso bili subjekti, ki so bili že ob uveljavitvi zakona o podjetjih dne 1. 1. 1989 povezani v SOZD-e ali delovne organizacije. Iz teh dveh organizacijskih oblik, ki pa nista imeli "lastnih" sredstev, naj bi namreč (in tudi dejansko so) v procesu preoblikovanja nekdanjih organizacij združenega dela v podjetniške organizacije nastajale "sestavljene oblike" v smislu V.a poglavja zakona o podjetjih, ki jim je bilo zato upravičeno treba zakonsko omogočiti izjemen način preoblikovanja iz nelastniških (samoupravnih) oblik povezovanja, kjer so te združbe skušale svoje ekonomske funkcije opravljati z drugačnim instrumentarijem, v kapitalsko povezane združbe, kar naj bi jim v času pred privatizacijo olajšalo preživetje in gospodarjenje.

Pri tem je treba upoštevati še to, da je bil družbeni kapital v nekaterih primerih, zlasti tedaj, ko so se iz delov nekoč enovitih delovnih organizacij oblikovale temeljne organizacije združenega dela, na podlagi zakona o združenem delu iz leta 1976 razdrobljen in dekoncentriran. Eden od namenov sporne določbe je torej bil tudi ta, da se v prehodnem obdobju preoblikovanja družbene lastnine v lastnino z znanimi lastniki omogoči ponovna koncentracija v prejšnjem sistemu nenaravno in v nasprotju z ekonomskimi zakonitostmi razdrobljenega družbenega kapitala.

Ta, po presoji ustavnega sodišča ustavno dopustni namen (kavza) take izjemne transakcije je v izreku te odločbe kratko označen z besedami "z namenom koncentracije družbenega kapitala in kapitalске povezave znotraj sestavljene oblike v smislu V.a poglavja zakona o podjetjih". Če bi že po izvršenem prenosu pod gornjimi pogoji in pred izvedbo lastninjenja po ZLPP prišlo do privatizacije takega lastniškega deleža oziroma delnic krovnega podjetja v vključenem podjetju in če bi bilo, upoštevajoč seveda okoliščine posameznega primera, iz tega razvidno, da prenos ni bil izveden z zgoraj navedenim namenom, bi iz tega lahko sledila ugotovitve, da prenos glede na to ni bil zakonit oziroma izveden na način, ki je po tej odločbi v skladu z ustavno dopustnim pomenom drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih.

Pojasniti je treba še pomen izraza "prenos kapitala brez nadomestila", ki pomeni, da je s tem prenosom krovno podjetje pridobilo trajno vlogo v podjetju – hčeri, ne da bi vanj v resnici izvedlo ustrezno naložbo (pridobitev realne vloge na podlagi fiktivne naložbe). S to zakonsko dovoljeno fikcijo pa je zakonodajalec ob propadu samoupravnega sistema le omogočil bolj ali manj ustrezno korekturo, neke anomalije prejšnjega sistema, namreč anomalije, da so bili npr. SOZD-i gospodarske združbe brez sredstev. Za članice take združbe pa je v primeru, da so vanje vključeni gospodarski subjekti tudi po uveljavitvi zakona o podjetjih hoteli to povezavo ohraniti in prilagoditi novemu sistemu, možno domnevati, da so bili za to ekonomsko oziroma poslovno zainteresirani. Izraza "prenos kapitala brez nadomestila" torej ne gre razumeti kot prenos brez razloga (kavze) oziroma ekonomskega interesa. "Nadomestilo" oziroma ekvivalent za pridobljeno vlogo brez ustrezne naložbe sredstev je torej treba videti v ekonomskih koristih, ki jih je v tako združbo vključeni subjekt imel od te vključitve že pred takim prenosom kapitala, oziroma v tistih koristih, ki jih je od ohranitve te povezave in njene preobrazbe v kapitalsko povezavo pričakoval v novem položaju.

Pri takem povezovanju podjetij v družbeni lastnini v holding v družbeni lastnini se obseg družbenega kapitala ni spreminjal, spremenila se je le lokacija družbenega kapitala: prej je bil lociran v prvem podjetju, ki je postalo podjetje – hči, sedaj pa je lociran v drugem podjetju, ki je postalo krovno podjetje, kot trajna naložba krovnega podjetja v prvo podjetje. Pri podjetju-hčeri se je torej spremenila struktura njenih trajnih virov sredstev.

Iz celote 145.b člena iztrgana uporaba drugega odstavka je pomenila prenos kapitala brez nadomestila in brez pridobitve pravice upravljanja na drugo podjetje, ne da bi s tem nastalo povezovanje v holding (ali koncern) v zgoraj navedenih primerih, čemur edino je bila ta določba namenjena. Ta odstavek je bilo treba uporabljati v povezavi s prvim odstavkom 145.b člena, po katerem holding podjetje lahko nastane z razdelitvijo dela premoženja podjetja med dve ali več podjetji ali z investiranjem svojega kapitala v novo podjetje, pa tudi "s pridobivanjem kapitala v drugem podjetju". Izraz "pridobivanje kapitala" v 1. odstavku je treba – ker so drugi načini ustanavljanja holdinga v 1. odstavku označeni z drugimi izrazi – razumeti kot tisti način, ki je v 145.b členu nadalje izpeljan z določbo 2. odstavka ("prenos kapitala brez nadomestila"), in morda tudi kot "pridobitev kapitala z nakupom delnic ali deleža", kar pa v tudi sicer delno nejasnem in vsaj glede uporabljene terminologije strokovno spornem besedilu 1. odstavka in celotnega 145.b člena ni posebej nikjer omenjeno. Z drugim odstavkom 145.b člena je bil torej omogočen – poleg običajnih načinov nastanka holdinga z investiranjem ali razdelitvijo premoženja krovnega podjetja ali z njegovim nakupom delnic ali deleža v drugem podjetju – tudi ta specifični in povsem izjemni način nastanka holdinške povezave, ki je po tej interpretaciji odločbi ustavnega sodišča ustavno dopusten samo znotraj povezav med podjetji – nekdanjimi organizacijami združenega dela v okviru SOZD-ov oziroma delovnih organizacij s TOZD-i, kjer je obstajala prej opisana ustavno dopustna podlaga (kavza) za take izjemne prenose kapitala.

Sporni odstavek je torej omogočal, da so podjetja – hčere na krovno podjetje brez nadomestila in brez pridobitve pravice upravljanja krovnega podjetja v celoti ali delno prenesla svoj kapital (poslovni sklad) in s tem omogočila ustvaritev kapitalске povezave oziroma holdinške strukture, ki je nastala tako, da je s tem prenosom kapitala krovno podjetje v vključenem podjetju pridobilo trajno vlogo ali delniški kapital. Samo tak prenos kapitala brez pridobitve pravice upravljanja je bil v kontekstu 145.b člena smiseln in dopusten. Kavza (namen) takega prenosa ni bil podaritev (causa donandi) kot pri darilni pogodbi, ampak ustvaritev (ali kasneje utrditev) kapitalске povezave znotraj "sestavljene oblike podjetja" v smislu poglavja V.a zakona o podjetjih na podlagi obojestranskega poslovnega interesa, pri čemer je poslovni interes podjetja-hčere praviloma v pričakovanih poslovnih njene povezanosti v širši poslovni sistem.

V tem primeru taki prenosi kapitala, opravljeni pred novo ustavo, niso bili neskladni s takratno prehodno oziroma spreminjajočo se ustavno ureditvijo, kasnejši pa tudi z novo ne (oziroma točneje: z ustavno ureditvijo v prehodnem pravnem režimu, ko se po določbi 1. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave skladnost pred osamosvojitvijo sprejetih zakonov z novo ustavo do izteka uskladičvenega roka praviloma še niti ne ugotavlja – če pa se, kot v tem primeru, kjer je bil postopek začel še pred sprejetjem nove ustave, vendarle ugotavlja, pa tudi ni mogoče ugotoviti neskladja z novo ustavo, ki družbene lastnine sicer več ne pozna, ki pa v uskladičvenem obdobju njen obstoj še dopušča), saj je samo v tem primeru tak prenos družbenega kapitala – samo za družbeni kapital

pa pri transakcijah po drugem odstavku 145.b člena lahko gre, saj bi bili taki prenosi privatnega kapitala nesmiselni in v nasprotju z bistvom privatnega kapitala – bil v skladu z družbeno vlogo družbene lastnine v vsem tem prehodnem obdobju: ohranjal je njen nezmanjšan obseg do izvedbe lastninjenja po ZLPP, hkrati pa je omogočal tudi že spreminjanje prejšnjih, pravemu tržnemu gospodarstvu neprilagojenih oblik nelastninskega povezovanja gospodarskih subjektov v nove oblike kapitalskega povezovanja in s tem – ob ekonomsko smotrni uporabi teh možnosti – tudi ekonomsko preživetje oziroma boljše gospodarjenje v času do lastninskega preoblikovanja. Na smiselno enakih ugotovitvah je temeljil v tej zadevi že sklep ustavnega sodišča z dne 10. 9. 1992, s katerim je bila delno spremenjena prvotna začasna odredba in v katerem se je ustavno sodišče oprlo tudi na stališče vlade, "da bi po oceni pristojnih institucij (Zavoda RS za makroekonomske analize in razvoj in Agencije RS za pospeševanje prestrukturiranja gospodarstva) daljša zamrznitev transakcij znotraj holdingov v družbeni lastnini lahko močno zmanjšala podjetniško in panožno učinkovitost".

S prej opisano vlogo družbene lastnine v prehodnem obdobju njenega postopnega ukinjanja – in s tem z ustavno ureditvijo vsega tega prehodnega obdobja – torej niso bili v skladu tisti morebitni prenosi kapitala, ki so bili sicer izvršeni v skladu z določbami samega 145.b člena ZP, torej z namenom ustvaritve ali okrepitve kapitalske povezave znotraj holdinško povezanih podjetij, vendar ne med podjetji, ki so bila izključno v družbeni lastnini, pa tudi med podjetji v družbeni lastnini ne, če ta prenos ni bil namenjen transformaciji prejšnje povezanosti samoupravnih organizacij združenega dela v nove kapitalske povezave po zakonu o podjetjih. Če je med podjetji v družbeni lastnini do take povezave prišlo šele takrat, ko je zakon o podjetjih najprej s 145.g členom in nato s 145.b členom take nove povezave omogočil, je pri takih povezavah seveda manjkala specifična, po tej odločbi ustavno edina dopustna kavza takih izjemnih prenosov, zato bi se take kasnejše kapitalske povezave med katerikoli subjekti seveda lahko vzpostavljale le na običajen in ne na ta povsem izjemni način.

Obseg družbenega kapitala se pri takem prenosu ni zmanjšal, ker se je namesto pri prvem podjetju preneseni poslovni sklad pojavil kot družbeni kapital na pasivni strani bilance krovnega podjetja, pri čemer je moral biti seveda v skladu z zakonom zagotovljen ustrezen način upravljanja tega krovnega podjetja kot podjetja v družbeni lastnini, da se zavaruje in ohrani do izvedbe lastninjenja neokrnjen obseg družbene lastnine. V krovnem podjetju kot družbenem podjetju je to možno, čeprav podjetja – hčere delno ali v celoti prenesejo na krovno podjetje svoj poslovni sklad, ne da bi s tem pridobile pravico upravljanja v krovnem podjetju. Pravico upravljanja krovnega podjetja namreč lahko imajo, kot kažejo nekateri primeri v praksi, na podlagi poprejšnjih ali hkratnih naložb dela svojih sredstev (aktiv) v krovno podjetje – ali pa se, če tega ni, način upravljanja krovnega podjetja uredi na drug zakonit način. Če bi bilo krovno podjetje podjetje v mešani lastnini, pa zavarovanje obsega družbene lastnine do lastninjenja ne bi bilo možno oziroma zanesljivo, saj celo prenos sredstev (aktiv) v družbeni lastnini s pravico upravljanja predstavnikom družbenega kapitala ne bi niti v primeru večinskega deleža nujno zagotovil prevladujočega vpliva v mešanem podjetju, zgolj prenos kapitala brez pravice upravljanja pa še toliko manj, zato prenos kapitala po drugem odstavku 145.b člena na krovno podjetje v mešani ali celo zasebni lastnini po logični in sistematični interpretaciji pomena te določbe v kontekstu celotne zakonske in ustavne ureditve družbene lastnine ni bil dopusten.

Iz navedenih razlogov tudi ni bilo mogoče sprejeti stališča, da je sporna določba v celoti v nasprotju tako s sedanjo kot tudi s prejšnjo ustavno ureditvijo in da zato ob osamosvojitvi Slovenije glede na določbo 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine sploh ni postala del našega pravnega reda. Še posebej to stališče ni sprejemljivo zato, ker določbe 5. člena ustavnega zakona za izvedbo amandmaja XCVI k prejšnji ustavi iz oktobra 1990 nedvomno pomenijo, da je bil s tem zakon o podjetjih z manjšimi korekturami prevzet v pravni red Slovenije celo z aktom ustavnopravne narave oziroma ustavnega ranga.

V času osamosvojitve Slovenije veljavna, že z amandmaji spremenjena ustavna ureditev naj bi po tem stališču še v celoti ohranjala samoupravljanje z družbeno lastnino in s tem tudi neodtujljivo pravico delavcev do samoupravljanja, zlasti v delu ustave z naslovom "Položaj človeka v združenem delu in družbeni lastnina", še posebno v členih 12-18 in 28. Ustanovitev sestavljenih oblik, v okviru katerih so bili sporni prenosi kapitala ustavno dopustni, je bila povsod vezana celo na referendumsko izraženo soglasje delavcev, sami prenosi kapitala pa na sklepe pristojnih organov upravljanja družbenih podjetij, tako da so bili dopustni prenosi izvršeni v skladu z zakonsko določenim načinom odločanja v družbenih podjetjih (o dvomih v ustavnost tega načina odločanja kasneje). Bilo pa bi nerealno misliti, da je v pravnem in ekonomskem mehanizmu prehoda od nekdanjega neučinkovitega socialističnega sistema možno zagotoviti učinkovito vzpostavljanje novega sistema ob ohranitvi vseh značilnosti starega sistema in vseh pravic njegovih nosilcev v nekdanjem, neokrnjenem obsegu.

Zato tudi ustavnopravno niso sprejemljiva pojmovanja, po katerih bi bilo v procesu, v katerem je ustavnopravni položaj družbene lastnine postopno vedno bolj slabel (od edinega temelja družbene ureditve preko enakopravnosti z drugimi oblikami lastnine in njene dekonstitucionalizacije z ustavnim amandmajem XCIX do končne ukinitve), hkrati treba šteti, da sta pa vsebina in obseg pravic na družbeni lastnini, vključno s pravico do samoupravljanja, ostajala ves ta čas nespremenjena in nedotaknjena. Če ob znani nekonistentnosti in protislovnosti amandmajskega postopnega spreminjanja prejšnje ustave samoupravnega socializma v novo ustavno ureditev hkrati ni prihajalo tudi do izrecnega spreminjanja ustavnih določb o samoupravljanju v družbenih podjetjih, to ne pomeni, da je bilo te določbe tudi v bistveno spremenjenih razmerah še vedno treba razumeti enako kot nekoč, ampak nasprotno, da jih je bilo treba razumeti v kontekstu spreminjajočih se določb o družbeni lastnini oziroma v kontekstu spreminjajočega se ustavnega sistema.

Iz navedenega razloga že po vsebini ni bilo mogoče sprejeti predloga, naj bi zoper drugi odstavek 145.b člena ZP začeti postopek ustavno sodišče po uradni dolžnosti razširilo na ves 145.b člen in še na druge člene ZP, zlasti na 3., 36., 122. in 131. člen, torej predloga, ki pa je bil tudi formalno nesprejemljiv. Ustavno sodišče samo lahko namreč po načelu koneksitete, kot ga samo razlaga in razume, razširi postopek še na druge člene izpodbijanega predpisa samo v primeru, kadar je to za odločitev v že začetem postopku nujno do te mere, da brez tega taka odločitev sploh ni možna. Očitno je, da ta pogoj v tem primeru ni izpolnjen.

Končno je treba navesti še, zakaj sporna določba drugega odstavka 145.b člena ZP tudi septembra 1989, ko so bili sprejeti in uveljavljeni ustavni amandmaji IX do XC, ni bila v nasprotju s 14. členom ustavnega zakona za izvedbo teh ustavnih amandmajev. Po tem členu se "do zakonske ureditve lastninskopravnih razmerij v organizacijah združenega dela in podjetjih ne smejo določati

lastninski upravičenci na družbeni lastnini v obstoječem poslovnem skladu in skladu skupne porabe". Tudi če bi šteli, da ustavodajalec s to določbo ni želel le preprečiti predčasnega prehajanja družbene lastnine v druge oblike lastnine, ampak tudi njeno "re-alokacijo" oziroma "premeščanje" med različnimi subjekti v družbeni lastnini, in če štejemo, da je bil s transakcijo po drugem odstavku 145.b člena ZP dejansko določen holding kot "lastninski upravičenec na družbeni lastnini v obstoječem poslovnem skladu", to ne predstavlja kršitve omenjenega 14. člena, saj je ta očitno skušal preprečiti, da bi se kaj takega dogajalo mimo zakona (prepoved določanja lastninskih upravičencev "do zakonske ureditve"), ne pa, da tega ne bi smel omogočiti zakon.

Iz navedenih razlogov je ustavno sodišče ugotovilo, da drugi odstavek 145.b člena zakona o podjetjih samo v primeru razlage, podane v tej interpretacijski odločbi, ni bil v nasprotju z ustavno ureditvijo položaja družbene lastnine v obdobju njenega postopnega ukinjanja oziroma preoblikovanja in da je bila torej vsaka drugačna razlaga in uporaba te določbe v nasprotju s to ustavno ureditvijo.

Z dnem sprejema te odločbe preneha veljati tudi sklep, da se do sprejetja končne odločitve zadrži izvajanje posamičnih aktov in dejanj, sprejetih oziroma začelih na podlagi drugega odstavka 145.b člena zakona o podjetjih.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave, 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave in ob uporabi 2. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v naslednji sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti trem. K odločbi so napovedali odklonilno ločeno mnenje

sodniki Jambrek, Jerovšek in Šturm ter pritrdilno ločeno mnenje sodnika Krivic in Ude.

Št. U-I-108/91-39

Ljubljana, dne 13. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1712.

Na podlagi 1. točke Sklepa o načinu valorizacije osnove za nadomestilo med zadržanostjo od dela (Ur. l. RS, št. 32/92) objavlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

POPREČNI INDEKS RASTI poprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju marec-maj 1993

Poprečni indeks rasti poprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju marec-maj 1993 za izračun nadomestil med zadržanostjo od dela za mesec julij 1993 znaša 101.4.

Št. 501-I/13-93

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Zavod za zdravstveno
zavarovanje Slovenije
Franc Košir dipl. jur. l. r.
v.d. direktorja

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

BREŽICE

1713.

Na podlagi 1. in 4. člena Zakona o komunalnih taksah (Ur. l. SRS, št. 29/65, 12/69, 7/70, 7/72, Ur. l. RS, št. 18/91), 2. člena Odloka o komunalnih taksah v občini Brežice in na podlagi 184. člena Statuta občine Brežice (Uradni l. SRS, št. 14/78, 16/82, 31/83, 6/86) je Izvršni svet Skupščine občine Brežice na 25. izredni seji, dne 13. 7. 1993 sprejel

SKLEP

o določitvi vrednosti točke za izračun komunalnih taks

1. člen

Vrednost točke za izračun komunalnih taks znaša 4 SIT.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 7. 1993.

Št. 417-32/92-7

Brežice, dne 13. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
SO Brežice
Ciril Kolečnik l. r.

KAMNIK

1714.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 26/90) in 119. člena Statuta občine Kamnik (Ur. l. SRS, št. 6/86, 31/86) je Izvršni svet Skupščine občine Kamnik na 37. seji dne 14. 7. 1993 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o sprejetju zazidalnega načrta območja S-14 Kalcit

1

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev Odloka o sprejetju zazidalnega načrta S14 Kalcit, ki ga je izdelal Razvojni zavod Domžale, pod št. proj. 21/92.

2

Osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta iz 1.točke tega sklepa bo javno razgrnjen v prostorih Osnovne šole Stranje za Krajevno skupnost Kamiška Bistrica in v prostorih Občine Kamnik, Titov trg 1, 45 dni.

Javna razgrnitev se bo pričela osmi dan po objavi sklepa v Uradnem listu RS.

Pripombe se vpišejo v knjigo pripomb na mestih razgrnitve oz. se v pisni obliki v času razgrnitve posredujejo Zavodu za urbanistično načrtovanje občine Kamnik, Titov trg 1.

3

V času javne razgrnitve bo Sekretariat za prostorsko urejanje in varstvo okolja občine Kamnik v sodelovanju z Zavodom za urbanistično načrtovanje občine Kamnik organiziral javno obravnavo osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta.

Javna razprava bo v prostorih Osnovne šole Stranje.

4

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-1/56-9/92

Kamnik, dne 14. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Kamnik
Mihael Novak, dipl. ek. l.r.

1715.

Na podlagi 3. točke Sklepa o pooblastilu Rekreativnega centra Velike planine za zbiranje in odvoz smeti ter prevozov tovora na Veliki planini (Ur. list RS, št. 23/91) in 12. do 15. člena Odloka o redu na območju Velike, Male in Gojske planine in Kisovca (Ur. list SRS, št. 27/85) je Izvršni svet Skupščine občine Kamnik na 37. seji dne 14. 7. 1993 sprejel

SKLEP

o uskladitvi cen zbiranja in odvoza smeti na širšem območju Velike planine

1. člen

2. člen Sklepa o cenah zbiranja in odvoza smeti na širšem območju Velike planine (Ur. list RS, št. 8/92) se spremeni,

tako, da cene znašajo:

- za počitniške kočje 536 SIT/kočo mesečno
- za gostišča in planinske domove 1.580 SIT/mesečno (v ceno je vračunan 5 % prometni davek).

2. člen

Z dnem uveljavitve teh cen prenehajo veljati cene, objavljene v Uradnem listu RS, št. 35/92.

3. člen

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 021-24/93

Kamnik, dne 14. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Kamnik
Mihael Novak, dipl. ek. l.r.

KRŠKO

1716.

Na podlagi 17. in 19. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v občini Krško (Skupščinski

Dolenjski list, št. 3/86, Uradni list SRS, št. 1/87, 17/87, 43/87, 21/89 in Uradni list RS, št. 22/92) ter 72. člena Odloka o pristojnosti in sestavi zborov občinske skupščine (Uradni list SRS, št. 3/90) je Izvršni svet Skupščine občine Krško na svoji seji dne 14. 7. 1993 sprejel

ODREDBO

o spremembi in dopolnitvi Odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v III. trimesečju leta 1993

1. člen

Drugi odstavek 1. člena Odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v letu 1993 (Uradni list RS, št. 9/93) se spremeni in dopolni z:

“Akontacijska vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v III. trimesečju leta 1993 za proizvodno poslovne prostore znaša 0,116 SIT.”

2. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 7. 1993 in do spremembe.

Št. 7-420-11/88

Krško, dne 14. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Krško
Herman Kunej l.r.

LAŠKO

1717.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in RS, št. 26/90 in 18/93) je Izvršni svet Skupščine občine Laško na 61. seji dne 12. 7. 1993 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka spremembe Ureditvenega načrta mestnega središča v Radečah

I

Javno se razgrne osnutek spremembe Ureditvenega načrta mestnega središča v Radečah, ki ga je izdelal Inženiring IBT Ljubljana, pod št. proj. 8006/061 (v nadaljevanju: osnutek).

II

Osnutek bo razgrnjen v prostorih Skupščine občine Laško in Ljubljanske banke v Radečah v delovnem času teh organov, in sicer 30 dni. Prvi dan razgrnitve se šteje tretji dan od objave tega sklepa v Uradnem listu RS.

III

V času razgrnitve bo Zavod za urbanistično načrtovanje občine Laško v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Radeče organiziral javno razpravo.

IV

Zainteresirani lahko podajo pisne pripombe na osnutek na krajih razgrnitve ali pa jih pošljejo na Zavod za urbanistično načrtovanje občine Laško.

V

Sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-20/88

Laško, dne 14. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Laško
mag. Roman Matek l. r.

LJUTOMER

1718.

Na podlagi določila 3. člena Zakona o samoprispevku (Ur. l. SRS, št. 35/85) in 28. člena Statuta KS Veržej, je Svet KS Veržej na seji dne 14. 8. 1989 sprejel

SKLEP

o uvedbi dodatnega krajevnega samoprispevka za območje naselja Veržej

1. člen

Na podlagi odločitev delovnih ljudi in občanov naselja Veržej v Krajevni skupnosti Veržej, na referendumu dne 13. 8. 1989, se uvede dodatni krajevni samoprispevek za naselje Veržej za obdobje petih let, in to od 1. 9. 1989 do 31. 8. 1994.

2. člen

Sredstva, zbrana s samoprispevkom, bodo uporabljena za pospešeno izgradnjo kanalizacije v naselju Veržej.

3. člen

Prispevek morajo plačevati zavezanci, ki imajo stalno prebivališče v naselju Veržej, v naslednji višini:

- 2 % od neto OD iz delovnega razmerja, honorarjev, pogodbenih zaslužkov in nadur
- 2 % od pokojnin
- 2 % od OD obrtnikov
- 20 % od KD kmetovalcev
- 2 % od OD v občini za tekoče leto za zaposlene v tujini.

Poseben prispevek od nepremičnin, ki ga določi svet KS, bodo plačevali lastniki hiš, vikendov in gradbenih parcel, ki posedujejo omenjene nepremičnine v naselju Veržej in nimajo stalnega prebivališča v Veržeju.

4. člen

Samoprispevka so oproščeni zavezanci, ki jih izključuje 12. člen Zakona o samoprispevku.

5. člen

Samoprispevek, ki se plačuje od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in pokojnin, obračunava izplačevalec osebnega dohodka oziroma pokojnin.

Samoprispevek, ki ga plačujejo občani, ki se z osebnim delom bavijo s kmetijstvom ali obrtno dejavnostjo, obračunava in posreduje Uprava za družbene prihodke občine Ljutomer.

Samoprispevek od zaposlenih v tujini in prispevek od nepremičnin za zavarovance, ki ne stanujejo v naselju Veržej, obračunava in izterjuje KS Veržej.

6. člen

Sredstva dodatnega krajevnega samoprispevka so namenska in se bodo koristila izključno za pospešeno izgradnjo kanalizacije v Veržeju.

Zbirala se bodo na žiro račun Krajevne skupnosti Veržej, št. 51930-842-029-82112.

7. člen

Nadzor nad zbiranjem sredstev in njihovo uporabo in izvajanjem del opravlja svet KS in vsaj enkrat letno poroča Skupščini KS in zboru krajanov naselja Veržej.

8. člen

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Veržej, dne 14. avgusta 1989.

Predsednik sveta
KS Veržej
Matko Galunder l. r.

SLOVENSKA BISTRICA

1719.

Na podlagi 12. in 15. člena Zakona o cestah (Ur. l. SRS, št. 2/88) in na podlagi 27. člena Statuta občine Slovenska Bistrica (Ur. l. RS, št. 9/91) je skupščina občine Slovenska Bistrica dne 30. 6. 1993 na 27. redni seji sprejela

ODLOK

o spremembi Odloka o gospodarjenju z javnimi potmi

1. člen

Spremeni se 16. člen Odloka o gospodarjenju z javnimi potmi (Ur. l. SRS, št. 1/85, 30/88) tako, da se glasi:

“Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravlja inšpektor za ceste občine Slovenska Bistrica z izdajanjem odločb in drugih ukrepov.”

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1/I-012-12/93

Slovenska Bistrica, dne 30. junija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenska Bistrica
Ivan Pučnik l. r.

ŠKOFJA LOKA

1720.

Na podlagi 105. člena Zakona o kmetijskih zemljiščih (Ur. l. SRS, št. 17/86 in Ur. l. RS, št. 9/90 in 5/91) in 3. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delu občinske skupščine (Ur. l. RS, št. 16/93) je Skupščina občine Škofja Loka na skupni seji družbenopolitičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 12. 7. 1993 sprejela

ODLOK

o uvedbi agromelioracijskih postopkov po projektih:
Leskova, Delnice in območje Škofje Loke

1. člen

S tem odlokom se na predlog Kmetijske zadruge Škofja Loka uvajajo agromelioracijski postopki za izvajanje agromelioracijskih del na kmetijskih zemljiščih na delih katastrskih občin:

Leskovic	Lenart
Kovski vrh	Trebija
Staniše	Dobračeva
Selca	Žirovski vrh
Hotavlje	Dolenja Dobrava
Sopotnica	Podobeno
Martinj vrh	Križna gora
Zg. Luša	Vrsnik II
Podobeno	Gorenja ravan
Podjelovo brdo	Kališe
Davča	Stara Oselica
Bukovščica	Visoko
Dolenčice	Dolenja vas
Ožbolt	Dobje
Sorica	

2. člen

Agromelioracijska območja obsegajo 826 ha skupne površine, in sicer:

- območje Leskovic 295 ha, št. projekta C - 97/B
- območje Delnice 217 ha, št. projekta C - 97/A in
- območje Škofja Loka 314 ha, št. projekta 962/R-92.

Meje območij so vrisane v katastrskih preglednih kartah v merilu 1 : 5000 ali katastrskih načrtih v merilu 1 : 2880, ki so na vpogled pri Kmetijski zadrugi Škofja Loka in so sestavni del investicijske dokumentacije.

3. člen

Zemljišča na agromelioracijskih območjih so z dolgoročnim planom občine Škofja Loka od leta 1986 do leta 2000 namenjena za kmetijsko proizvodnjo. Agromelioracije so v skladu z dolgoročnim planom občine Škofja Loka.

4. člen

Agromelioracija obsega naslednja dela:

- čiščenje drevesne in grmovne zarasti,
- izravnavo in planiranje terena,
- izgradnja poljskih poti,
- osuševanje depresij in manjša vzdrževalna dela ob potokih,
- kultiviranje in setev travnodetelnih mešanic,
- gnojenje s hlevskim gnojem in založno-gnojenje v skladu z rezultati analiz zemlje.

5. člen

Investitor za izvedbo agromelioracij je Kmetijska zadruga Škofja Loka.

Način financiranja je naslednji: Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo - 75 % od največ priznane predračunske vrednosti; vse ostale stroške nosijo lastniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih zemljišč.

6. člen

Lastniki in uporabniki zemljišč na agromelioracijskih območjih bodo posekali in odstranili grmovje, kultivirali površine po opravljenih zemeljskih delih ter uporabljali zemljišče v skladu z investicijskim programom izvedbe agromelioracij.

Pri izvedbi agromelioracij je potrebno upoštevati določbe Odloka o zaščiti vodnih virov (Uradni vestnik Gorenjske, št. 6/89, Ur. l. RS, št. 34/90 in 20/91).

V primeru, da lastnik oziroma uporabnik ne izvrši del v roku, določenim s programom, se postopa v skladu s 113. členom Zakona o kmetijskih zemljiščih.

7. člen

Vsa vzdrževalna dela na melioracijskem območju morajo opravljati lastniki in uporabniki zemljišč.

8. člen

Kultura in način rabe melioriranih zemljišč mora ustrezati kvaliteti zemljišč po izvedbi agromelioracijskih del.

Za racionalno opravljanje melioracijskih del in organizacijo kmetijske proizvodnje na agromelioracijskih območjih lahko lastniki in uporabniki zemljišč ustanovijo melioracijske skupnosti.

Dolgoročne in letne proizvodne programe sprejema investitor ob sodelovanju melioracijskih skupnosti.

Lastniki in uporabniki kmetijskih zemljišč so pri rabi teh zemljišč vezani na določbe sprejetega proizvodnega programa, ne glede na to, ali so sklenili pogodbe o proizvodnem sodelovanju.

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 321-108/93

Škofja Loka, dne 12. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Škofja Loka
Peter Hawlina l. r.

1721.

Na podlagi določil 97. in 98. člena Zakona o obrambi in zaščiti (Ur. l. RS, št. 15/91) in 12. člena Uredbe o graditvi in vzdrževanju zaklonišč (Ur. l. RS, št. 33/92) ter na podlagi določil 3. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o organizaciji in delu občinske skupščine (Ur. l. RS, št. 16/93) je Skupščina občine Škofja Loka na skupni seji družbenopolitičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 12. 7. 1993 sprejela

ODLOK o graditvi in vzdrževanju zaklonišč na območju občine Škofja Loka

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Z Odlokom o graditvi in vzdrževanju zaklonišč na območju občine Škofja Loka (v nadaljnjem besedilu: odlok) se ureja graditev ter vzdrževanje zaklonišč in drugih zaščitnih objektov, upravljanje zaklonišč, uporaba zaklonišč v miru, dajanje v najem, financiranje graditve zaklonišč in nadzor nad zaklonišči.

2. člen

Zaklonišča in drugi zaščitni objekti so zaprti prostori, ki morajo po svoji funkcionalni rešitvi, konstrukciji, obliki in opremljenosti izpolnjevati pogoje, določene s predpisanimi tehničnimi normativi.

3. člen

Po namenu uporabe se zaklonišča delijo na:

- a) javna zaklonišča, ki so namenjena za zaklanjanje občanov, ki so v času nevarnosti na javnih površinah v bližini zaklonišča

b) zaklonišča v stanovanjskih, poslovno-stanovanjskih in drugih stavbah, ki so namenjena za zaklanjanje stanovalcev, delavcev in drugih občanov, ki stanujejo, delajo ali se zadržujejo v teh stavbah

c) skupna zaklonišča, ki so namenjena za zaklanjanje stanovalcev, delavcev in drugih občanov, ki živijo, delajo oziroma se zadržujejo v stanovanjskih, poslovnih in drugih stavbah v določeni stanovanjski soseski

d) zaklonišča v podjetjih in drugih organizacijah, ki so namenjena predvsem za zaščito delavcev, zaposlenih v teh podjetjih oziroma organizacijah.

Upravni organ za obrambo vodi evidenco vseh obstoječih zaklonišč, s podatki o njihovi zmogljivosti in njihovi uporabi v miru.

4. člen

Zaklonišča v stanovanjskih, poslovno-stanovanjskih in drugih stavbah so skupni prostori teh stavb, skupna zaklonišča pa so skupni prostori večjega števila stavb v soseski.

Sredstva in naprave v zakloniščih so skupni deli in naprave stavbe oziroma skupine stavb.

5. člen

Zaklonišča se glede na stopnjo odpornosti in obseg zaščite delijo na zaklonišča osnovne zaščite in zaklonišča dopolnilne zaščite.

Zaklonišča osnovne zaščite se gradijo v miru, v neposredni vojni nevarnosti pa se v zaklonišča dopolnilne zaščite prilagodi tudi obstoječi objekti in prostori.

6. člen

Zaklonilniki in drugi zaščitni objekti so kleti in drugi prostori v obstoječih objektih, komunalni in naravni objekti, ki se ob neposredni vojni nevarnosti preuredijo v zaklonišča dopolnilne zaščite ter javni zaklonilniki, ki se gradijo ob neposredni vojni nevarnosti.

7. člen

Upravne naloge v zvezi z evidenco obstoječih zaklonišč, graditvijo novih zaklonišč, vzdrževanjem in uporabo javnih zaklonišč ter oddajanjem javnih zaklonišč v najem, opravlja pristojni organ za obrambo občine Škofja Loka.

II. GRADITEV IN FINANCIRANJE

8. člen

Na območju občine Škofja Loka se zaklonišča osnovne zaščite gradijo v strnjenih naseljih z nad 5000 prebivalci in sicer v novih objektih, namenjenih za šole, vrtce, zdravstvene zavode, domove za starejše, centre zvez, energetskih objektih in drugih objektih, kjer se bodo v vojni opravljale dejavnosti posebnega pomena za obrambo in zaščito.

Območja in naselja, kjer je obvezna gradnja zaklonišč so: Podlubnik, Novi svet, Partizanska cesta, Cesta talcev do št. 12, Stara Loka do številke 41 (z izjemo števil 34, 36, 38, 40), Titov trg, Šolska ulica, Kidričeva c. 1, staro mestno jedro s Poljansko cesto do št. 26. Območja gradnje zaklonišč so prikazana na karti v merilu 1 : 7500, ki je sestavni del tega odloka.

9. člen

Zavodi in podjetja, ki so pooblaščen za prostorsko planiranje, urejanje prostora ter projektiranje in graditev, morajo pri izdelavi vseh aktov o urejanju prostora in gradbeno tehnične dokumentacije upoštevati območja obvezne izgradnje zaklonišč.

10. člen

Pri vseh ostalih novih objektih na navedenem območju, v katerih bivajo ljudje brez zaklonišč, pa je potrebno obvezno ojačati ploščo nad kletjo, da zadrži rušenje objekta nanjo.

Izvedba ojačitve navedene plošče mora ustrezati zahtevam iz 4. člena Uredbe o graditvi in vzdrževanju zaklonišč (Ur. l. RS, št. 33/92).

11. člen

Investitorji morajo zagotoviti, da se zaklonišča praviloma gradijo v sklopu objekta, tako da je možna njihova dvonamenska raba, ne sme pa se zmanjševati njihova zaščitna funkcija.

12. člen

Zaklonišča gradijo investitorji s svojimi sredstvi in v skladu s predpisanimi tehničnimi normativi.

III. UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE ZAKLONIŠČ

13. člen

Obstoječa zaklonišča se morajo redno vzdrževati. Vsako zaklonišče mora imeti knjigo vzdrževanja, v katero se vpisujejo podatki o izvršenih pregledih in tehničnih pregledih ter ukrepih in načinu odprave ugotovljenih pomanjkljivosti. Skupaj s knjigo vzdrževanja zaklonišč se hranijo navodila za vzdrževanje zaklonišča, uporabno dovoljenje zaklonišča, atesti, garancijski listi in seznam pooblaščenih servisov proizvajalcev opreme in naprav.

Za zagotovitev varnosti in funkcionalnosti zaklonišča se enkrat na leto opravi tehnična kontrola zaklonišča.

14. člen

Lastniki stavb, v katerih so zaklonišča, so dolžni skrbeti za redno vzdrževanje zaklonišč v skladu s prejšnjim členom in skrbeti za njihovo smotrno uporabo v miru.

15. člen

Tehnično kontrolo zaklonišč in preizkuse o delovanju varnostnih ter zaščitnih naprav v zakloniščih opravljajo zavodi in druge organizacije, ki jih pooblasti Ministrstvo za obrambo RS.

16. člen

Javna zaklonišča upravlja in vzdržuje občina Škofja Loka.

IV. UPORABA ZAKLONIŠČ V MIRU

17. člen

V miru se lahko zaklonišča uporabljajo za druge namene pod naslednjimi pogoji:

- da se v njih ne opravljajo preureditve, ki bi vplivale na zmanjšanje zaščitne moči zaklonišča oziroma spremembo osnovnega namena zaklonišča
- da se uporabljajo na način, s katerim se ne poslabšajo higienski in tehnični pogoji zaklonišča
- da se v njih ne skladiščijo vnetljive in strupene snovi ter razsuti materiali
- da dejavnost, ki se opravlja v zakloniščih, ne ovira stanovalcev in drugih uporabnikov stavb
- da se redno vzdržujejo in jih je mogoče ob neposredni vojni nevarnosti ali v vojni izprazniti in uporabiti za zaščito najpozneje v 12 urah
- najemne pogodbe o uporabi zaklonišč v miru sklepajo lastniki stavb v katerih so zaklonišča, upoštevajoč določila 17. člena tega odloka.

18. člen

Sredstva, zbrana od najemnin za oddajo zaklonišč, so namenska sredstva in se uporabljajo za vzdrževanje zaklonišč.

19. člen

Ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni prenehajo veljati vse najemne pogodbe za zaklonišča.

V. NADZOR NAD ZAKLONIŠČI

20. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravijo pristojne inšpekcijske službe in Upravni organ za obrambo občine Škofja Loka.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

21. člen

Za kršitev določb tega odloka se uporabljajo kazenske določbe Zakona o obrambi in zaščiti (Ur. l. RS, št. 15/91).

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

22. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok preneha veljati Odlok o zakloniščih in drugih zaščitnih objektih v občini Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 18/90).

23. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 853/2

Škofja Loka, dne 12. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Škofja Loka
Peter Hawlina l. r.

1722.

Na podlagi 8. člena Zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Ur. l. SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90), 13. člena Pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter označevanju naselij, ulic in stavb (Ur. l. SRS, št. 11/80) in 3. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delu občinske skupščine (Ur. l. RS, št. 16/93) je Skupščina občine Škofja Loka na skupni seji družbenopolitičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 12. 7. 1993 sprejela

O D L O K

o preimenovanju naselja Hotovlje v naselje Hotovlja

1. člen

Naselje Hotovlje se preimenuje v naselje z imenom Hotovlja, istočasno se v naselju izvede preštevilčba hišnih števil.

2. člen

V roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka Geodetska uprava občine Škofja Loka (v nadaljevanju: GU) izvede vse potrebne spremembe v Registru območij teritorialnih enot in Evidenci hišnih števil.

3. člen

Vsi državni organi, ki vodijo svoje evidence, so dolžni v roku enega leta po izvedbi spremembe na GU, po uradni dolžnosti uskladiti svoje evidence s tem odlokom.

4. člen

Materialni stroški novih hišnih tablic so stroški občinskega proračuna.

Stroški za zamenjavo osebnih dokumentov bremenijo prizadete občane.

5. člen

GU naroči hišne tablice in jih posreduje Krajevni skupnosti Poljane.

Lastniki oziroma upravljalci oštevilčenih objektov morajo namestiti hišno tablico najkasneje v roku 30 dni po prejemu obvestila s strani krajevnne skupnosti o prevzemu hišne tablice.

V roku enega leta mora lastnik oziroma upravljalec odstraniti staro hišno tablico z objekta in jo uničiti.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 016-1/90-4

Škofja Loka, dne 12. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Škofja Loka
Peter Hawlina l. r.

1723.

Na podlagi 8. člena Zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Ur. l. SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90), 13. člena Pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter označevanju naselij, ulic in stavb (Ur. l. SRS, št. 11/80) in 3. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o organizaciji in delu občinske skupščine (Ur. l. RS, št. 16/93) je Skupščina občine Škofja Loka na skupni seji družbenopolitičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 12. 7. 1993 sprejela

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o uvedbi uličnega sistema v naselju Žiri

1. člen

Odlok o uvedbi uličnega sistema v naselju Žiri (Uradni vestnik Gorenjske, št. 36/81) se v 2. členu spremeni in dopolni:

1. Ulica pod zaporedno številko 2
Del Ceste Jurišnega bataljona (od h. št. 1 do 63) se priključi obstoječi Dobračevski ulici;
Ostali del Ceste Jurišnega bataljona (od h. št. 70 do 163) se preimenuje v ulico z imenom: Pod griči.

2. Ulica pod zaporedno številko 3
Del ceste XXXI. divizije (od h. št. 1 do 78) se preimenuje v ulico z imenom: Loška cesta;
Del Ceste XXXI. divizije (od h. št. 80 do 114) se preimenuje v ulico z imenom: Jobstova cesta;
Del Ceste XXXI. divizije (od h. št. 120 do 135) se preimenuje v ulico z imenom: Starožirovska cesta;
Del Ceste XXXI. divizije (od h. št. 136 do 146) se preimenuje v ulico z imenom: Na Studencu;

Del Ceste XXXI. divizije (od h. št. 148 do 184) se preimenuje v ulico z imenom: Idrijska cesta.

3. Ulica pod zaporedno številko 24

Pod Žirk se preimenuje v ulico z imenom: Pod Žirkom.

4. Ulica pod zaporedno številko 29

Pot talcev se preimenuje v ulico z imenom: Pot v Goropeke.

5. Ulica pod zaporedno številko 40

Trg osvoboditve se preimenuje v ulico z imenom: Trg svobode.

2. člen

Spremembe območja ulic so prikazane v kartografskih prikazih ROTE in EHIŠ v merilu 1 : 5000. Kartografski prikazi so sestavni del tega odloka in se hranijo pri Geodetski upravi občine Škofja Loka (v nadaljevanju: GU), kjer so na vpogled zainteresiranim uporabnikom in občanom.

GU izdela za vse zainteresirane uporabnike seznam hišnih številk starega in novega stanja.

GU je dolžna izvesti spremembe in dopolnitve iz 1. člena v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

3. člen

Vsi državni organi, ki vodijo svoje evidence, so dolžni v roku enega leta po izvedbi spremembe na GU, po uradni dolžnosti uskladiti svoje evidence s tem odlokom.

4. člen

Materialni stroški novih uličnih tabel in novih hišnih tablic so stroški občinskega proračuna.

Stroški za zamenjavo osebnih dokumentov bremenijo prizadete občane.

5. člen

Geodetska uprava naroči hišne tablice in jih posreduje Krajevni skupnosti Žiri.

Lastniki oziroma upravljalci oštevilčenih objektov morajo namestiti hišno tablico najkasneje v roku 30 dni po prejemu obvestila s strani krajevne skupnosti o prevzemu nove hišne tablice.

V roku enega leta mora lastnik oziroma upravljalec odstraniti z objekta staro hišno tablico.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 016-1/90-4

Škofja Loka, dne 12. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Škofja Loka
Peter Hawlina l. r.

1724.

Na podlagi 115. člena Statuta Skupščine občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/88) je izvršni svet na svoji seji dne 13. 7. 1993 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA

o sofinanciranju izobraževanja nadarjenih učencev glasbe
iz socialno šibkejših družin

1. člen

Pravilnik o sofinanciranju izobraževanja nadarjenih učencev glasbe iz socialno šibkejših družin (Ur. l. RS, št. 3/91) ter spremembe in dopolnitve pravilnika o sofinanciranju izobraževanja nadarjenih učencev glasbe iz socialno šibkejših družin (Ur. l. RS, št. 58/92) se spremeni in dopolni v naslednjem:

4. člen pravilnika se črta in nadomesti z novim, ki se glasi:

Komisija pri izboru upošteva (razen prvo leto šolanja) poleg odličnega oziroma pravdobrega uspeha v Glasbeni šoli in na višji stopnji, ki je pogoj za sofinanciranje, kriterije iz nadaljnjih členov tega pravilnika.

2. člen.

Te spremembe in dopolnitve se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 613-1/91

Škofja Loka, dne 13. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Škofja Loka
Vincencij Demšar l. r.

TREBNJE

1725.

Na podlagi 11. člena Odloka o davkih občanov občine Trebnje (SDL, št. 4/91) in (Ur. l. RS, št. 1/92) je Izvršni svet Skupščine občine Trebnje na seji dne 8. 7. 1993 v zvezi z odmero davka od premoženja v letu 1993 na predlog Ministrstva za finance, Republiške uprave za javne prihodke - Izpostave Trebnje sprejel

SKLEP

Povprečna gradbena cena za 1 m² koristne stanovanjske površine za potrebe odmere davka od premoženja za leto 1993 se določi v višini 48.425 SIT/m².

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se pri odmeri davka od premoženja za leto 1993.

Št. 416-93/91-10

Trebnje, dne 8. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Trebnje
Jože Rebolj l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

1696. Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju	2363
1697. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o plačah delavcev v javnih vzgojnoizobraževalnih zavodih	2371
1698. Zakon o spremembi Zakon o prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zaposlovanje	2373
1699. Odlok o potrditvi letnega obračuna Banke Slovenije za leto 1991 in o razporeditvi presežkov prihodkov nad odhodki	2373
1700. Odlok o potrditvi finančnega načrta prihodkov in odhodkov Banke Slovenije za leto 1992	2373
1701. Odlok o potrditvi letnega obračuna Banke Slovenije za leto 1992 in o razporeditvi presežkov prihodkov nad odhodki	2373

1702. Odlok o potrditvi finančnega načrta prihodkov in odhodkov Banke Slovenije za leto 1993	2374	DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE	
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE			
1703. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1993	2374	1712. Povprečni indeks rasti povprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju marec-maj 1993	2383
1704. Uredba o spremembah uredbe o plačah, nadomestilih in drugih prejemkih osebja v predstavništvih Republike Slovenije v tujini	2375	ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
1705. Sklep o pogojih predčasne poravnave refinanciranih oziroma reprogramiranih obveznosti	2375	1713. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun komunalnih taks (Brežice)	2383
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI		1714. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju zazidalnega načrta območja S-14 Kalcit (Kamnik)	2383
1706. Odredba o dopolnitvi Odredbe o pogojih sklepanja poslov z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na Ljubljanski borzi, d.d. Ljubljana	2375	1715. Sklep o uskladitvi cen zbiranja in odvoza smeti na širšem območju Velike planine (Kamnik)	2384
1707. Zneski povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v republiških državnih organih	2376	1716. Odredba o spremembi in dopolnitvi odredbe o določitvi akontacijske vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v III. trimesečju 1993 (Krško)	2384
1708. Poročilo o višini in mesečni stopnji rasti povprečne mesečne bruto plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji in v gospodarstvu Republike Slovenije maja 1993 na višini neto plače na zaposlenega v obdobju marec-maj 1993	2376	1717. Sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe Ureditvenega načrta mestnega središča v Radečah (Laško)	2384
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE		1718. Sklep o uvedbi dodatnega krajevnega samoprišpevka za območje naselja Veržej (Ljutomer)	2385
1709. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 9. člena navodila o merilih za ocenjevanje vrednosti podržavljenih premočnin, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja	2377	1719. Odlok o spremembi odloka o gospodarjenju z javnimi potmi (Slovenska Bistrica)	2385
1710. Odločba v sporu o pristojnosti med sodiščem in upravnim organom, ker oba zavračata pristojnost v isti zadevi	2378	1720. Odlok o uvedbi agromelioracijskih postopkov po projektih: Leskovic, Delnice in območje Škofje Loke	2385
1711. Odločba, da drugi odstavek 145.b člena zakona o podjetjih	2379	1721. Odlok o graditvi in vzdrževanju zaklonišč na območju občine Škofja Loka	2386
		1722. Odlok o preimenovanju naselja Hotovlje v naselje Hotavlja	2388
		1723. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o uvedbi uličnega sistema v naselju Žiri (Škofja Loka)	2388
		1724. Spremembe in dopolnitve pravilnika o sofinanciranju izobraževanja nadarjenih učencev glasbe in socialno šibkejših družin (Škofja Loka)	2389
		1725. Sklep o povprečni gradbeni ceni (Trebneje)	2389

Cenjene naročnike obveščamo, da ima založba ČZ Uradni list RS v pripravi izdajo

ZAKON O SODELOVANJU DELAVCEV PRI UPRAVLJANJU z obširnimi uvodnimi pojasnili mag. Draga Mežnarja

Gre za zakon, ki bo poleg Zakona o gospodarskih družbah temelj urejanja notranjih razmerij med delodajalci in delavci v vseh organizacijah, tako tistih z že znanimi lastniki, kot tudi tistih, ki se šele bodo lastninsko preoblikovale. V uvodnih pojasnilih bo prikazana primerjalnopravna ureditev v posameznih državah in Evropski skupnosti in obširen komentar zakonskih določb, s posebnim poudarkom na organiziranju sveta delavcev in zastopanosti predstavnikov delavcev v organih upravljanja, kot tudi posameznih, soupravljaljskih pravicah, od informiranja do soodločanja. Prikazan bo tudi način prilagoditve obstoječe ureditve novi organiziranosti po zakonu.